

Bruxelles, den 23. juni 2022
(OR. en)

10607/22

**Interinstitutionel sag:
2022/0195(COD)**

**ENV 656
CODEC 1007
CLIMA 317**

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	23. juni 2022
til:	Generalsekretariatet for Rådet
Komm. dok. nr.:	COM(2022) 304 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om naturgenopretning

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2022) 304 final.

Bilag: COM(2022) 304 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.6.2022
COM(2022) 304 final

2022/0195 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om naturgenopretning

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2022) 256 final} - {SWD(2022) 167 final} - {SWD(2022) 168 final}

BEGRUNDELSE

BAGGRUND FOR FORSLAGET

Forslagets begrundelse og formål

På trods af EU's og internationale bestræbelser fortsætter tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemerne i et alarmerende tempo til skade for mennesker, økonomien og klimaet. Dette er veldokumenteret, bl.a. i rapporter fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC)¹, Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser², statusrapporten om Aichimålene³ og rapporten "Review Economics of Biodiversity: The Dasgupta Review"⁴. Sunde økosystemer giver fødevarer og fødevarer sikkerhed, rent vand, kulstofdræn og beskyttelse mod naturkatastrofer forårsaget af klimaændringer. De er essentielle for vores overlevelse, velfærd, velstand og sikkerhed på længere sigt, da de er grundlaget for Europas modstandsdygtighed.

Genopretning af økosystemer vil sammen med bestræbelser på at mindske handelen med og forbruget af vilde dyr også bidrage til at forebygge fremtidige smitsomme sygdomme med zoonotisk potentiale og opbygge modstandskraften mod dem og vil dermed mindske risikoen for udbrud og pandemier og bidrage til at støtte EU's og verdenssamfundets bestræbelser på at anvende One Health-modellen, hvori det anerkendes, at der er en sammenhæng mellem menneskers sundhed, dyrs sundhed og en sund modstandsdygtig natur.

Det blev navnlig i 2022-IPCC-rapporten understreget, at verden og Europa har et lille vindue til at sikre en bedre fremtid, som er ved at lukke sig, da stigningen i ekstreme vejr- og klimaforhold har ført til uoprettelige skader, fordi naturlige og menneskeskabte systemer presses i en sådan grad, at de ikke længere kan tilpasse sig. Der opfordres til at gennemføre hasteforanstaltninger til genopretning af forringede økosystemer for at afbøde virkningerne af klimaændringer, navnlig ved at genoprette forringede vådområder, floder, skov- og landbrugsøkosystemer.

Den seneste geopolitiske udvikling har yderligere understreget behovet for at kunne garantere fødevarer sikkerhed og modstandsdygtige fødevarer systemer. Stigninger i råvarepriserne og bekymringer vedrørende den globale fødevarer sikkerhed betyder, at der skal sættes ind for at afhjælpe sårbarheder, som f.eks. afhængighed af import, samt for at fremskynde overgangen til fødevarer systemer, der er bæredygtige og modstandsdygtige⁵. Der er dokumentation for, at en genopretning af landbrugsøkosystemer på længere sigt har en positiv indvirkning på fødevarer produktiviteten, og at naturgenopretning fungerer som en forsikringspolice, der sikrer EU's langsigtede bæredygtighed og modstandsdygtighed.

¹ Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC): Særrapporter om følgerne af global opvarmning på 1,5°C findes på <https://www.ipcc.ch/sr15/>, og IPCC's sjette vurderingsrapport [Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability | Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability \(ipcc.ch\)](https://www.ipcc.ch/report/ar6/wg2/)

² Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser: "2019 global assessment report on biodiversity and ecosystem services" findes på <https://doi.org/10.5281/zenodo.5657041>.

³ Biodiversitetskonventionen findes på <https://www.cbd.int/convention/text/>.

⁴ Professor Sir Partha Dasgupta, Endelig rapport om den uafhængige evaluering af "The Economics of Biodiversity" af 2. februar 2021 findes på <https://www.gov.uk/government/publications/final-report-the-economics-of-biodiversity-the-dasgupta-review>.

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Beskyttelse af fødevarer sikkerheden og styrkelse af fødevarer systemernes modstandsdygtighed (COM(2022) 133 final).

I den endelige rapport fra konferencen om Europas fremtid, som blev offentliggjort den 9. maj 2022⁶, ønskede borgerne i deres forslag om landbrug, fødevareproduktion, biodiversitet og økosystemer især at skabe, genoprette, sikre en bedre forvaltning af og udvide beskyttede områder – med henblik på at bevare biodiversitet; at beskytte insekter, især hjemmehørende og bestøvende insekter, bl.a. ved at beskytte mod invasive arter og sikre bedre håndhævelse af gældende lovgivning samt at fastsætte bindende nationale mål i alle EU-medlemsstater for genplantning af hjemmehørende træer og lokal flora under hensyntagen til forskellige nationale forhold og særlige karakteristika. Hvad angår deres forslag om information, oplysning, dialog og livsstil ønskede borgerne især, at fødevareproduktion og biodiversitetsbeskyttelse gøres til en del af undervisningen, bl.a. fordelene ved uforarbejdede fødevarer frem for forarbejdede fødevarer, og at skolehaver fremmes, at der ydes tilskud til haveprojekter i byer og til vertikalt landbrug, og at det overvejes at gøre biodiversitet til et obligatorisk emne i skolen, og at der skabes opmærksomhed om biodiversitet gennem mediekampanjer og motiverende "konkurrencer" i hele EU⁷. Der skal derfor gøres en mere beslutsom indsats for at nå EU's klima- og biodiversitetsmål for 2030 og 2050 og for at sikre modstandsdygtige fødevaresystemer.

Der er derfor brug for en mere beslutsom indsats for at nå EU's klima- og biodiversitetsmål for 2030 og 2050 og for at sikre modstandsdygtige fødevaresystemer. Den europæiske grønne pagt⁸ indeholder tilsagn om at beskytte og genoprette naturen. Det anføres, at Kommissionen vil kortlægge foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige, for at hjælpe medlemsstaterne med at forbedre og genoprette beskadigede og kulstofrige økosystemer til en god økologisk tilstand. Det understreges desuden i den grønne pagt, at alle EU's tiltag og politikker skal tages i brug for at hjælpe EU med at virkeliggøre en vellykket og retfærdig omstilling hen imod en mere bæredygtig fremtid.

EU's biodiversitetsstrategi for 2030⁹ indeholder mål for, hvordan naturen i EU beskyttes bedre. Det understreges dog, at beskyttelse alene ikke er tilstrækkeligt: Hvis tabet af biodiversitet skal afhjælpes, er der behov for at gøre en større indsats for at bringe naturen tilbage til en god tilstand i hele EU i og uden for beskyttede områder. Kommissionen forpligtede sig derfor til at foreslå retligt bindende mål for genopretning af forringede økosystemer i EU, især dem, der har størst potentiale til at fjerne og lagre kulstof og til at forebygge og mindske virkningen af naturkatastrofer.

Indtil videre er det ikke lykkedes EU at bremse tabet af biodiversitet. Det fremgår af en nylig evalueringsrapport¹⁰, som blev udarbejdet i forbindelse med EU's biodiversitetsstrategi frem

⁶ Konferencen om Europas fremtid blev holdt fra april 2021 til maj 2022. Det var en enestående borgerstyret øvelse i samtaledemokrati på paneuropæisk plan med deltagelse af europæiske borgere, politiske aktører, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsrepræsentanter og centrale interessenter.

⁷ *Konference om Europas fremtid – Rapport om det endelige resultat*, maj 2022, forslag 2, s. 44 og forslag 6, s. 48.

⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final).

⁹ https://ec.europa.eu/environment/strategy/biodiversity-strategy-2030_en#the-business-case-for-biodiversity.

¹⁰ Trinomics B.V. (2021) "Support to the evaluation of the EU Biodiversity Strategy to 2020" og opfølgning: "Final study report" (Publications Office of the EU, 2022). Et resumé af de vigtigste relevante resultater findes i bilag IX til konsekvensanalysen. Kommissionens rapport om evalueringen af EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020 i april 2022.

til 2020¹¹, at EU ikke formåede at standse tabet af biodiversitet mellem 2011 og 2020. Det frivillige mål om at genoprette mindst 15 % af de forringede økosystemer senest i 2020 (i overensstemmelse med Aichimål 15 i biodiversitetskonventionen¹²) blev ikke nået. Fremtiden for biodiversitet og økosystemer er dystre og viser, at den aktuelle tilgang ikke virker.

Europa-Parlamentet og Rådet har også insisteret på, at indsatsen for at genoprette økosystemerne skal intensiveres, hvilket fremgår af Rådets konklusioner fra december 2019¹³ og Europa-Parlamentets beslutning fra januar 2020¹⁴. I Parlamentets beslutning opfordres Kommissionen til "at bevæge sig væk fra frivillige forpligtelser og foreslå en ambitiøs og inklusiv biodiversitetsstrategi, som fastsætter juridisk bindende mål (som dermed kan håndhæves) for EU og dets medlemsstater". Europa-Parlamentet udtrykte i sin beslutning af 9. juni 2021¹⁵ stor tilfredshed med Kommissionens tilsagn om at udarbejde et lovgivningsforslag om naturgenopretning, herunder om bindende genopretningsmål.

Genopretning af økosystemer står også højt på den internationale dagsorden. Der opfordres til at beskytte og genoprette økosystemer i 2050-visionen under biodiversitetskonventionen¹⁶, i FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse (UNCCD)¹⁷, i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling (verdensmål for bæredygtig udvikling)¹⁸ og i FN's tiår for genoprettelse af økosystemer¹⁹. Genopretning bliver også nødvendig, hvis EU skal opfyldes sine forpligtelser i henhold til FN's rammekonvention om klimaændringer og Parisaftalen²⁰. Økosystemer såsom tørvemoser, vådområder, have og skove kan – hvis de er i en god tilstand – fjerne og lagre store mængder kuldioksid og også bidrage væsentligt til at mindske klimaændringernes virkninger.

I forslaget til en forordning om naturgenopretning fastsættes et overordnet mål, nemlig at bidrage til den fortsatte, langsigtede og vedvarende genopretning af en mangfoldig og

¹¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020, KOM(2011) 244 endelig.

¹² Den strategiske plan for 2011-2020 i biodiversitetskonventionen indeholdt 20 "Aichibiodiversitetsmål". Det fremgår af Aichimål 15, at økosystemers modstandsdygtighed og biodiversitetens bidrag til kulstoflagre senest i 2020 er øget gennem bevaring og genopretning, bl.a. ved genopretning af mindst 15 % af forringede økosystemer, hvorved der bidrages til modvirking af og tilpasning til klimaændringer til at bekæmpe ørkendannelse. Den originale ordlyd findes på <https://www.cbd.int/sp/targets/rationale/target-15/>.

¹³ Forberedelse af den globale ramme for biodiversitet efter 2020 – konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD) – Rådets konklusioner (15272/19) af 19. december 2019.

¹⁴ Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om det 15. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (COP15) (2019/2824(RSP)).

¹⁵ Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv (2020/2273(INI)).

¹⁶ "First draft of the Post-2020 Global Biodiversity Framework" findes på <https://www.cbd.int/doc/c/914a/eca3/24ad42235033f031badf61b1/wg2020-03-03-en.pdf>.

¹⁷ De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af ørkendannelse i de lande, der er ramt af alvorlig tørke og/eller ørkendannelse, særlig i Afrika findes på https://www.unccd.int/sites/default/files/relevant-links/2017-01/UNCCD_Convention_ENG_0.pdf.

¹⁸ FN: Resolution vedtaget af Generalforsamlingen den 25. september 2015, Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling findes på https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E.

¹⁹ Resolution vedtaget af Generalforsamlingen den 1. marts 2019 – FN's tiår for genoprettelse af økosystemer (2021-2030) findes på <https://www.decadeonrestoration.org/about-un-decade>.

²⁰ Parisaftalen findes på https://unfccc.int/sites/default/files/english_paris_agreement.pdf.

modstandsdygtig natur i alle EU's land- og havområder ved at genoprette økosystemer og bidrage til at nå EU's mål for modvirkning af klimaændringer og klimatilpasning og opfylde dets internationale forpligtelser.

For at nå dette mål fastsættes der i forslaget flere bindende genopretningsmål og -forpligtelser for en lang række økosystemer. Genopretningsforanstaltningerne bør dække mindst 20 % af EU's land- og havområder senest i 2030 og alle økosystemer, som har behov for at blive genoprettet, inden 2050. Forslaget understøttes yderligere af en gennemførelsesramme, der skal sikre, at målene omsættes til handling gennem udarbejdelse og gennemførelse af nationale genopretningsplaner.

Forslaget tager sigte på at sætte EU i stand til at handle hurtigt og starte genopretningen af økosystemer på grundlag af bindende mål og forpligtelser, som allerede kan måles og overvåges. Dette vil sikre, at medlemsstaterne kan indlede genopretningsarbejdet hurtigst muligt. Flere økosystemer vil kunne blive omfattet senere ved at udvikle fælles metoder til at fastsætte yderligere mål og ændre forordningen.

Forslaget baner således vejen for en bred række økosystemer i EU, som skal genoprettes og opretholdes inden 2050 med målbare resultater senest i 2030 og 2040. Det sætter EU i stand til at bidrage til at standse tabet af biodiversitet og bringe naturen tilbage i en god tilstand. Det giver også EU mulighed for at vise globalt lederskab inden for naturbeskyttelse, navnlig på partskonferencen om biodiversitetskonferencen, der skal afholdes senere i 2022.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget tager sigte på at supplere gældende miljøpolitik. Det er udformet til at fungere effektivt i synergi med EU's miljøret. Forslaget vil også sætte skub i en bedre koordinering og gennemførelse af denne ret.

Forslaget vil navnlig supplere:

fugledirektivet²¹ og naturtyperedirektivet²² ved at sætte frister for opfyldelsen af mål og stille krav til medlemsstaterne om også at genoprette økosystemer uden for Natura 2000-nettet

vandrammedirektivet²³ ved at specificere yderligere genopretningskrav til vandløbs kontinuitet og sikre gode forhold for flodslletter

Havstrategirammedirektivet²⁴ med særlige foranstaltninger og deltaljerede mål for marine habitater, der har behov for genopretning

forordningen om invasive ikkehjemmehørende arter²⁵.

Det vil også på et mere deltaljeret plan hænge nøje sammen med den fælles fiskeripolitik og sikre sammenhæng og komplementaritet, hvor det er relevant.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

²² Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EUT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 35).

Forslaget har direkte forbindelse til og bidrager til den nye EU-skovstrategi for 2030²⁶ med genopretningsforanstaltninger, der vil forbedre skovenes biodiversitet og modstandsdygtighed på grund af særlige mål og forpligtelser for skovhabitater.

Med hensyn til den fælles landbrugspolitik bygger forslaget på specifikke mål for naturtyper med græsarealer, som er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 92/43/EØF, og for så vidt angår EU's landbrugsøkosystemer generelt, på dokumentation for forbedring i en række indikatorer for øget biodiversitet. Forslaget har klare forbindelser til EU's jordbundsstrategi, fordi mange landøkosystemer afhænger af og interagerer med den underliggende jordbund. Andre jordbundsrelaterede mål vil blive integreret i kommende lovgivning om jordbund.

Det foreslåede mål om at vende nedgangen i bestøvere vil desuden bidrage til at nå målene i EU's bestøverinitiativ²⁷. Målene i forslaget om at øge grønne områder i byområder vil have direkte indflydelse på strategien for grøn infrastruktur²⁸.

Politiske foranstaltninger under andre miljøstrategier, som f.eks. handlingsplanen for den cirkulære økonomi for et renere og mere konkurrencedygtigt Europa²⁹ og handlingsplanen for nulforurening for vand, luft og jord³⁰, vil bidrage til at lette presset på økosystemer ved at mindske forskellige former for forurenende stoffer. Foranstaltninger såsom Rådets henstilling om læring med henblik på den grønne omstilling og bæredygtig udvikling (skal vedtages af Rådet den 16. juni 2022)³¹ kan bidrage til at skabe den nødvendige viden og de nødvendige færdigheder og holdninger til miljømæssig bæredygtighed, bl.a. til støtte for genopretning af naturen.

Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Genopretning af økosystemer og styrkelse af biodiversiteten er en hjørnesten i den europæiske grønne pagt. Sunde økosystemer og bekæmpelse af klimaændringer hænger uløseligt sammen. Den globale opvarmning har en direkte indvirkning på økosystemer med langvarige eller uoprettelige skader såsom tab af økosystemer. EU's klimapolitikker såsom den europæiske klimalov³² og forslagene i Fit for 55-pakken (navnlig forslaget til forordning om arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug³³) understreger den afgørende

²⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Ny EU-skovstrategi for 2030 (COM(2021) 572 final).

²⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om EU's bestøverinitiativ (COM(2018) 395 final).

²⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Grøn infrastruktur — Styrkelse af Europas naturkapital (COM(2013) 249 final).

²⁹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi for et renere og mere konkurrencedygtigt Europa (COM(2020) 98 final).

³⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Vejen til en sund planet for alle EU -handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM(2021) 400 final).

³¹ Baseret på Kommissionens forslag til Rådets henstilling om læring med henblik på miljømæssig bæredygtighed (COM(2022) 11 final).

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for opnåelse af klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999.

³³ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2018/841 for så vidt angår anvendelsesområdet, forenkling af overholdelsesregler, fastsættelse af medlemsstaternes mål for 2030 og forpligtelse til kollektiv opnåelse af klimaneutralitet senest i 2035 i arealanvendelses-, skovbrugs- og landbrugssektoren og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 for så vidt angår forbedring af overvågning, rapportering, sporing af fremskridt og revision (COM/2021/554 final).

rolle, som naturlige dræn spiller for kulstofopsamling og -lagring. Hvis det skal fungere effektivt, skal tilstanden i økosystemer såsom vådområder og skove være god. Denne forordning kan derfor forventes at bidrage væsentligt til klimapolitikkerne.

Ved genopretning af økosystemer til en god tilstand forstås naturbaserede løsninger, der både bidrager til at afbøde klimaændringerne og forfølger målene i EU-strategien for tilpasning til klimaændringer³⁴. Sunde økosystemer med større biodiversitet er mere modstandsdygtige over for klimaændringer og forebygger også katastrofer og de dermed forbundne risici mere effektivt. Ifølge den europæiske klimalov vil medlemsstaterne vedtage og gennemføre nationale tilpasningsstrategier, som fremmer naturbaserede løsninger og økosystembaseret tilpasning. De nationale genopretningsplaner i henhold til dette forslag vil hænge nøje sammen med de nationale tilpasningsstrategier ifølge den europæiske klimalov og EU's civilbeskyttelseslovgivning³⁵. De vil understøtte hinanden.

Landbrug, skovbrug og fiskeri er alle sektorer, der er afhængige af økosystemer i en god tilstand. Landbrugsøkosystemer i en god tilstand giver sikre, bæredygtige og næringsrige fødevarer til en overkommelig pris. De gør landbruget mere modstandsdygtigt over for klimaændringer og miljorisici og skaber samtidig arbejdspladser (f.eks. inden for økologisk landbrug, ferier på landet og fritidsaktiviteter). Skovøkosystemer i en god tilstand giver mange fordele. De giver f.eks. tømmer og fødevarer, de opsamler og lagrer kulstof, stabiliserer jordens rensning af luft og vand og mindsker konsekvenserne af naturkatastrofer såsom naturbrande og skadedyrssygdomme. Marine økosystemer i en god tilstand bidrager i høj grad til biodiversitet ved at sikre vigtige gyde- og yngleområder til fisk og sunde fødevarer fra havene. Sunde marine økosystemer afbøder også klimaændringerne ved at mindske konsekvenserne af naturkatastrofer langs kysterne.

Nogle af målene og indikatorerne i dette forslag har til formål at få indsatsen vedrørende biodiversitet og tiltag i forbindelse med andre EU-politikker til at spille bedre sammen. Disse politikker omfatter den nye fælles landbrugspolitik³⁶ (med reglerne om at forbedre miljøet i landbruget og de finansieringsmuligheder, der er til rådighed som led i de strategiske planer 2023-2027), fra jord til bord-strategien for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarsystem³⁷ og den fælles fiskeripolitik. Forslaget har også forbindelse til EU's regionalpolitik, som kan finansiere genopretningen af økosystemer gennem Den Europæiske Fond for Regionaludvikling³⁸, og også til Horisont Europa³⁹, som støtter investeringer i forskning og innovation inden for biodiversitet og økosystemer.

³⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer (COM(2021) 82 final).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme, ændret ved afgørelse 2019/420.

³⁶ Se den fælles landbrugspolitik's strategiske planer, som findes på https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/cap-strategic-plans_en.

³⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarsystem (COM(2020) 381 final).

³⁸ Se Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, som findes på https://ec.europa.eu/regional_policy/en/funding/erdf/, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden, som findes på <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:32021R1058>.

Forslaget kan også give EU mulighed for at udvise globalt lederskab, mobilisere det internationale samfund og træffe foranstaltninger til at standse tabet af biodiversitet på verdensplan. Biodiversitetskonventionens partskonference (COP15) forventes at indgå en ny global biodiversitetsramme, som omfatter ambitiøse mål for genopretning. EU's biodiversitetsstrategi for 2030 er en plan, som skal gøre dette til en realitet i EU og vise EU's engagement på globalt plan. Forslaget vil sende et stærkt signal til det globale samfund om, at EU tager sit engagement alvorligt og bestræber sig på at forankre målene for økosystemernes genopretning i ret, og det kan tjene til inspiration for andre lande om at vedtage lignende ambitiøse politikker for naturgenopretning og beskyttelse af biodiversitet.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

Retsgrundlag

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som fastsætter, hvordan traktatens artikel 191 skal gennemføres. Traktatens artikel 191 fastsætter målene for EU's miljøpolitik:

- bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten
- beskyttelse af menneskers sundhed
- en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne
- fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer, og navnlig bekæmpelse af klimaændringer.

Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Handling på EU-plan er berettiget på grund af omfanget og den grænseoverskridende karakter af tab af biodiversitet og forringelse økosystemer, konsekvenserne heraf for offentligheden og de økonomiske risici. Der er brug for EU-omspændende regler og forpligtelser, hvis der virkelig skal gøres noget for genoprette biodiversiteten og økosystemerne. Manglen på fremskridt i biodiversitetsstrategien frem til 2020 viser, at frivillige forpligtelser for medlemsstaterne ikke er tilstrækkeligt til at nå EU's mål for genopretning af økosystemer.

Der er behov for en storstilet koordineret indsats for at afhjælpe tab og forringelser af biodiversitet og skabe stordriftsfordele. En indsats på EU-plan er f.eks. vigtig for at genoprette bestanden af bestøvere: Det er et problem i hele EU og kan ikke løses, hvis kun nogle få medlemsstater gør en indsats. Der er også brug for en EU-indsats, fordi så mange land- og havarter migrerer.

Genopretning af ét økosystem hjælper andre tilstødende eller forbundne økosystemer og biodiversiteten i dem, da mange arter trives i sammenhængende net af økosystemer af stor geografisk målestok. Der er også behov for en EU-indsats for at supplere de gældende retskrav og bidrage til, at EU opfylder de mål, der er i henhold til andre dele af EU's miljø- og klimalovgivning.

³⁹ Se forskningspolitikken for biodiversitet, som findes på https://ec.europa.eu/info/research-and-innovation/research-area/environment/biodiversity/biodiversity-research-policy_en.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, fordi det ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet om at bringe biodiversiteten i EU på rette kurs mod genopretning inden 2030.

Ved at fastsætte retligt bindende mål og forpligtelser for genopretning af økosystemer på EU-plan skabes sammenhæng i den indsats, der er brug for i EU for at nå det overordnede mål. Kommissionens overvågning af og rapportering om fremskridt vil medføre yderligere fordele og en mere effektiv indsats fra EU's og medlemsstaternes side.

Kort sagt indeholder forslaget et overordnet mål og nogle økosystemspecifikke mål og forpligtelser, som er i overensstemmelse med målsætningerne. For at sikre, at EU når disse mål, indeholder forslaget bestemmelser om gennemførelsesforanstaltninger, vurderinger og revisioner.

Valg af retsakt

Der er brug for en lovgivningsmæssig retsakt snarere end en ikkelovgivningsmæssig retsakt for at sikre det langsigtede mål. Målet med dette forslag forfølges bedst gennem en forordning for at sikre, at bestemmelserne er umiddelbart gældende. Medlemsstaterne skal bidrage til det langsigtede mål ved at udarbejde nationale genopretningsplaner, som indeholder de genopretningsforanstaltninger, der er nødvendige for at opfylde de økosystemspecifikke mål og forpligtelser. Da en forordning i modsætning til et direktiv ikke først skal gennemføres i national ret, kan genopretningsforanstaltningerne hurtigere gennemføres i praksis.

En forordning beskriver mere præcist og detaljeret, hvilke foranstaltninger medlemsstaterne skal træffe, og den angiver derfor mere nøjagtigt, hvad medlemsstaterne skal gøre, hvilket sikrer større konsekvens og sammenhæng i hele EU. I modsætning til direktiver angiver forordninger ikke blot, hvilket mål medlemsstaterne skal nå, men fastlægger også nærmere, hvilke retlige krav der gør sig gældende, og hvilke metoder der skal anvendes for at nå målet.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Det fremgik af evalueringen af biodiversitetsstrategien frem til 2020, at det forhold, at der var tale om frivillige og ikke retligt bindende mål, var årsagen til, at det ikke var lykkedes at genoprette økosystemet. Det deraf følgende mangel på engagement og politisk prioritet er alvorlige hindringer for at tildele midler og ressourcer til genopretningsarbejdet.

Derudover fastsættes der i fugledirektivet og naturtypedirektivet ikke frister for at opretholde eller genoprette en god bevaringsstatus for naturtyper og arter. Direktiverne indeholder heller ikke specifikke krav til genopretning af økosystemer uden for Natura 2000-nettet. For at afhjælpe disse mangler gøres det med dette forslag obligatorisk at genoprette visse arter og levesteder i og uden for Natura 2000-nettet, og der fastsættes klare frister.

Hvad angår havstrategirammedirektivet, konkluderes det i Kommissionens rapport fra 2020 om direktivets første gennemførelsescyklus⁴⁰, at det har vist sig meget vanskeligt at nå det

⁴⁰

"Review of the status of the marine environment in the European Union towards a clean, healthy and productive oceans and seas, accompanying the Report from the Commission to the European Parliament and the Council on the implementation of the Marine Strategy Framework Directive (Directive 2008/56/EC)" (SWD(2020) 61 final).

overordnede mål. Årsagerne er, at der mangler specifikke foranstaltninger, tilstrækkelig detaljeret overvågning af specifikke levesteder eller arter kombineret med manglende specifikke mål. Fastlæggelsen af genopretningsmål i denne forordning vil støtte målene i havstrategirammedirektivet og dets gennemførelse.

Konklusionen på kvalitetskontrollen af vandrammedirektivet var, at de vanskeligheder, der blev konstateret i forbindelse med gennemførelsen, delvis skyldes, at vandområdets tilstand påvirkes af diffus forurening fra omkringliggende levesteder. Der stilles i vandrammedirektivet ikke tilstrækkelige krav til medlemsstaterne om at fjerne hindringer, som kan forstyrre det naturlige forløb i et system af vandløb/søer. Mange landøkosystemer og flere levesteder og arter, som er beskyttede af fugledirektivet og naturtypedirektivet, afhænger direkte af, at vandøkosystemerne er i en nærmest naturlig tilstand. Dette forslag supplerer vandrammedirektivet ved at opstille genopretningsmål og andre specifikke krav til floder og flodsletter. Dette forslags krav om, at der ikke må ske forringelser, svarer til direktivets gældende krav om at træffe foranstaltninger til at forebygge en forringelse af alle vandområders tilstand.

Høringer af interesserede parter

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering er denne forordning og den ledsagende konsekvensanalyse understøttet af en omfattende høringsproces. Kommissionen indsamlede feedback fra en lang række interessenter, især repræsentanter for medlemsstaterne, miljøorganisationer, forskningsinstitutter, landbrugs- og skovbrugssammenslutninger og erhvervslivet. Høringerne blev gennemført ved en åben offentlig høring, i fem interessentworkshopper og på møder med interessenter og medlemsstater. De forskellige synspunkter gav værdifulde oplysninger og indsigt, som bidrog til at udarbejde konsekvensanalysen og forslaget.

Indledende konsekvensanalyse

Den indledende konsekvensanalyse blev offentliggjort den 4. november 2020. Interessenter og offentligheden kunne give feedback på initiativet indtil den 2. december 2020. Der var 132 svar, primært fra NGO'er, erhvervssammenslutninger og -organisationer, miljøorganisationer og offentligheden.

Offentlig høring

Kommissionen gennemførte en offentlig høring mellem den 11. januar og den 5. april 2021 og modtog 111 842 svar. Ved høringen blev der indsamlet feedback om de vigtigste aspekter af og tilgange til udarbejdelsen af Kommissionens forslag til bindende genopretningsmål. Resultatet viser, at der er overvældende støtte til retligt bindende genopretningsmål: 97 % er for generelle EU-genopretningsmål på tværs af alle økosystemer, og 96 % er for mål pr. økosystem eller levested. Dette viser, at der næsten er fuld opbakning til både et overordnet genopretningsmål og til specifikke EU-mål for økosystemer.

Workshopper for interessenter

Der blev afholdt fem separate workshopper med repræsentanter for medlemsstaterne og interessenterne fra slutningen af 2020 til september 2021. Der blev drøftet løsningsmodeller og indhentet synspunkter om mulige genopretningsmål, og om hvordan disse mål bør opfyldes. På workshopperne blev der set på de potentielle sociale, økonomiske og mere generelle miljøkonsekvenser samt de foreløbige resultater af konsekvensanalysens underliggende undersøgelse.

Indhentning og brug af ekspertbistand

Forslaget er baseret på den seneste videnskabelige dokumentation. Konsekvensanalysen, der ledsager dette forslag, er underbygget af en undersøgelse, der er udarbejdet af et hold eksterne eksperter. De eksterne eksperter arbejdede tæt sammen med Kommissionen i de forskellige faser af undersøgelsen. Kommissionen anvendte også mange andre informationskilder til at udarbejde forslaget, navnlig resultaterne af EU's forsknings- og innovationsprojekter og anerkendte internationale rapporter (som dem, der er nævnt i afsnit 1).

Det Europæiske Miljøagentur og Det Fælles Forskningscenter ydede særlig ekspertise og var tæt involveret i udarbejdelsen af forslaget til denne retsat og den tilhørende konsekvensanalyse. Agenturet indsamlede f.eks. oplysninger om genopretningsbehov på grundlag af officielle data, som medlemsstaterne har indberettet i henhold til naturtypedirektivets artikel 17.

Konsekvensanalyse

Forslaget er baseret på en konsekvensanalyse. Efter at have løst de problemer, der blev påpeget i Udvalget for Forskriftskontrol's negative udtalelse af 16. juli 2021, fik konsekvensanalysen en positiv udtalelse (med forbehold, der blev taget i betragtning) den 28. oktober 2021.

I konsekvensanalysen blev følgende løsningsmodeller indkredset:

- (1) **Referencescenario:** I denne løsningsmodel forudsættes en realistisk gennemførelse af politikkerne i den europæiske grønne pagt og EU's biodiversitetsstrategi for 2030 og andre relevante eksisterende politikker — med undtagelse af retligt bindende genopretningsmål.
- (2) **Fastsættelse af et overordnet retligt bindende mål for genopretning af økosystemer:** I denne løsningsmodel fastsættes et klart defineret overordnet retligt bindende mål om at genoprette økosystemer. Dette mål defineres som følger: Senest i 2050 er en procentdel af økosystemerne i EU genoprettet og opretholdt i en god tilstand. Der fastsættes også retligt bindende delmål for 2030 og 2040.
- (3) **Fastsættelse af retligt bindende økosystems-specifikke mål:** I denne løsningsmodel fastsættes mål og forpligtelser for flere økosystemer, levesteder og grupper af arter, som skal genoprettes inden 2030, 2040 og 2050. Der fastsættes mål og forpligtelser for hver af EU's overordnede typer økosystemer, som er umiddelbart gældende i medlemsstaterne.
- (4) **Retligt bindende økosystems-specifikke mål med et overordnet mål:** Denne løsningsmodel er en hybrid af de økosystems-specifikke mål i løsningsmodel 3 og en variant af løsningsmodel 2, nemlig et overordnet mål om at bidrage til den fortsatte, langsigtede og vedvarende genopretning af en biologisk mangfoldig og modstandsdygtig natur i hele EU's land- og havområder ved at genoprette økosystemer samt målet om, at genopretningsforanstaltningerne samlet set senest i 2030 bør dække mindst 20 % af EU's land- og havområder og senest i 2050 alle økosystemer, som har behov for at blive genoprettet. Dette giver et overordnet mål, som EU bør stræbe efter, kombineret med en række økosystems-specifikke mål og forpligtelser for medlemsstaterne.

Løsningsmodel 4 blev anset for at være den bedste, da det er den mest effektive og sammenhængende løsning. Ved at have et overordnet mål bliver de specifikke mål mere

opnåelige, og risikoen for, at der slet ikke gøres noget, er den laveste ud af alle løsningsmodellerne. Derudover giver denne løsningsmodel mindre risiko for, at indsatsen på tværs af alle økosystemtyper forsinkes, idet der, i det omfang det kan lade sig gøre, sættes mest muligt ind med det samme. Dette mindsker risikoen for, at indsatsen udskydes til skade for miljøet, økonomien og samfundet.

Den foretrukne løsningsmodel sætter EU i stand til at handle hurtigt og starte genopretningen af økosystemer på grundlag af mål, som allerede kan måles og overvåges. Senere, når der er udarbejdet fælles metoder til at vurdere, om EU's økosystemer er i en god tilstand, kan der fastsættes yderligere mål baseret på sådanne fælles metoder, ved at ændre forordningen.

Den foretrukne løsningsmodel til forslaget til en retsakt vil sikre, at EU kan nå sine mål om genopretning af økosystemer inden for den foreslåede frist og på en omkostningseffektiv måde. Fordelene opvejer omkostningerne til hver af de overordnede økosystemtyper. For vådområder indlands og langs kysten anslås det f.eks., at de værdisatte fordele ved kulstoflagring alene allerede overstiger de forventede omkostninger til genopretning af økosystemer. Hvis skøn over andre økosystemtjenester medregnes, er cost-benefit-forholdet endnu højere. Overordnet skønnes fordelene ved at genoprette bilag I's tørveområder, moser, skove, heder og krat, græsarealer, vandløb, søer og alluviale levesteder og vådområder langs kysten at være omkring 1 860 mia. EUR (med omkostninger anslået til 154 mia. EUR).

Der skønnes også at være betydelige fordele for marine økosystemer, byøkosystemer og landbrugsøkosystemer samt for genopretning af bestanden af bestøvere. Værdien af f.eks. insekters bestøvning af afgrøder skønnedes at være omkring 5 mia. EUR om året i EU. Derudover er der mange andre fordele, bl.a. biologisk bekæmpelse af skadegørere og den generelle forbedring af biodiversiteten.

Det kan på grundlag af vurderingen af de miljømæssige, sociale og økonomiske konsekvenser udledes, at visse interessentgrupper i første omgang kan blive mere berørt end andre. I forordningen stilles derfor krav om, at medlemsstaterne som led i deres nationale genopretningsplaner sikrer, at offentligheden inddrages, og at de fastlægger, hvordan lokalsamfundenes og interessenters behov vil blive taget i betragtning.

De midler, som medlemsstaterne søger for at nå deres genopretningsmål, kan komme fra EU-kilder, nationale og private kilder. Konsekvenserne for medlemsstaternes budgetter vil afhænge af genopretningsbehovene og gennemførelsen af de tilhørende genopretningsforanstaltninger. Disse omkostninger kan mindskes ved at søge midler fra EU eller private kilder. Der er f.eks. en bred vifte af EU-midler til rådighed til genopretning, og klassificeringsforordningen⁴¹ forventes at fremme en større anvendelse af private midler. Der vil også være behov for ressourcer til at udarbejde nationale genopretningsplaner, herunder til høringsfaser og overvågning.

Med hensyn til rapportering foreslås det at reducere den administrative byrde mest muligt ved at udnytte de gældende rapporteringskrav og muligheden for at digitalisere disse processer fuldt ud. Desuden kan der opnås væsentlig større effektivitet, og omkostningerne kan nedbringes betydeligt, ved at gøre størst mulig brug af nye teknologier såsom telemåling, Copernicus-satellitjenester og -produkter, geografiske informationssystemer, in situ-sensorer

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

og -udstyr, dataanalyse og -behandling og kunstig intelligens. Disse teknologier gør de mange overvågnings- og rapporteringsprocesser hurtigere og mere effektive og sammenhængende.

Forslaget afviger en smule fra løsningsmodel 4, da nogle potentielle mål for jordbunden vil blive dækket på et senere tidspunkt i særskilt lovgivning som bebudet i EU's jordbundsstrategi.

Målrettet regulering og forenkling

I overensstemmelse med Kommissionens tilsagn om bedre lovgivning er forslaget udarbejdet på en inkluderende måde baseret på gennemsigtighed og løbende samarbejde med de interesserede parter. I overensstemmelse med "én ind, én ud-princippet" er der foretaget en analyse af de administrative konsekvenser. De administrative omkostninger vil hovedsagelig påhvile EU og medlemsstaternes offentlige forvaltninger. Der er tale om omkostninger til overvågning af økosystemer, udarbejdelse af nationale genopretningsplaner, administration og overvågning af de økosystemer, der udvælges til genopretning, og rapportering. Disse administrative omkostninger anslås i konsekvensanalysen at være på omkring 14 mia. EUR frem til 2050.

Grundlæggende rettigheder

Forslaget er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, navnlig de principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det bidrager til retten til et højt miljøbeskyttelsesniveau og til at forbedre miljøkvaliteten i overensstemmelse med princippet om bæredygtig udvikling i chartrets artikel 37.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Gennemførelsen af forslaget vil kræve menneskelige ressourcer i Kommissionen som anført i vedlagte finansieringsoversigt. Virkningerne for Kommissionens ressourcer forventes at blive gennemført inden for rammerne af de gældende bevillingsrammer.

Gennemførelsen vil også kræve støtte fra Det Europæiske Miljøagentur, som får brug for ekstra ressourcer som anført i finansieringsoversigten.

Forslaget omfatter artikler, som i detaljer beskriver den yderligere indsats, der bliver nødvendigt for at gennemføre forordningen, bl.a. en beføjelse til at vedtage delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter (f.eks. for at udarbejde et ensartet format for nationale genopretningsplaner eller revidere bilagene).

De nærmere virkninger for budgettet og de menneskelige og administrative ressourcer, der er nødvendige, fremgår af finansieringsoversigten i forslaget.

5. ANDRE FORHOLD

Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering

Der vil ved overvågningen af overholdelsen og håndhævelsen blive set på:

- medlemsstaternes oplysninger om status for opfyldelsen af målene og forpligtelserne i forslaget

- gennemførelsen af de genopretningsforanstaltninger, som medlemsstaterne har anført i de nationale genopretningsplaner
- tendensen i genoprettede områder.

Kommissionen vil udarbejde statusrapporter på grundlag af medlemsstaternes oplysninger samt andre data, som den indhenter (f.eks. fra Copernicus-satellittjenester).

Anvendelsen af forordningen vil blive taget op til revision senest i 2035 for at sikre, at målene i den opfyldes, og at den har den tilsigtede virkning.

Forordningen vil blive ændret efter behov, f.eks. for at indføre yderligere retligt bindende genopretningsmål for økosystemer baseret på nye metoder til at vurdere de pågældende økosystemers tilstand.

Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

Det overordnede mål er beskrevet i **artikel 1**: at bidrage til den fortsatte, langsigtede og vedvarende genopretning af en biologisk mangfoldig og modstandsdygtig natur i alle EU's land- og havområder ved at genoprette økosystemer. Dette udstikker en ramme, inden for hvilken medlemsstaterne vil træffe genopretningsforanstaltninger, som tilsammen skal dække mindst 20 % af EU's land- og havområder senest i 2030 og alle økosystemer, som har behov for at blive genoprettet, senest i 2050. Det bygger på den overordnede ambition i biodiversitetsstrategien om, at alle økosystemer senest i 2050 er genoprettet, gjort modstandsdygtige og beskyttet i tilstrækkelig grad, og at Europas biodiversitet som et delmål er på vej mod genopretning senest i 2030. Det er anerkendt, at genopretning af naturen vil bidrage væsentligt til EU's mål for modvirkning af klimaændringer og klimatilpasning, til forebyggelse og modvirkning af konsekvenserne af naturkatastrofer og til EU's internationale forpligtelser.

Den tilgang, der er anvendt til den i artikel 1 omtalte ramme er først at bygge på de naturtyper, der er beskyttede i henhold til naturtypedirektivet, og for hvilke der allerede findes metoder til at fastslå, om de er i en god tilstand. Der kan derfor fastsættes genopretningsmål for disse naturtyper på grundlag af disse metoder.

I **artikel 4** fastsættes genopretningsmål for land-, kyst- og ferskvandsøkosystemer, og i **artikel 5** genopretningsmål for marine økosystemer (som omfatter yderligere havområder end dem, der er omfattet af naturtypedirektivet). Disse mål vedrører genopretning og genetablering af områder samt genopretning af levesteder for arter. Genopretning går hånd i hånd med beskyttelse og opretholdelse, og derfor indeholder både artikel 4 og 5 en forpligtelse til at sikre, at økosystemernes tilstand ikke forringes før eller efter en genopretning.

For naturtyper eller økosystemer, som ikke er omfattet af naturtypedirektivet, findes der endnu ikke en definition af en god tilstand. **Artikel 6-10** indeholder dog yderligere specifikke mål og forpligtelser, som kræver yderligere genopretningsforanstaltninger.

I **artikel 6** fastsættes mål til at sikre, at der ikke sker et nettotab, og at der sker en forøgelse af grønne byområder i byer, mindre byer og forstæder. Sikringen af, at et minimumsniveau af trædække og grønne områder integreres i nye og eksisterende bygninger og infrastrukturudvikling, bidrager til disse mål. Grønne områder og trædække er væsentlige

elementer i grøn infrastruktur i byerne og gavner økologisk, socialt og økonomisk mennesker, der bor i byer, mindre byer og forstæder.

Artikel 7 indeholder forpligtelser til at fjerne hindringer i vandløb. Dette vil bidrage til de naturlige forbindelser i vandløbs længderetning og sideløb og til EU's mål om at have 25 000 km fritflydende vandløb. Det vil også bidrage til at genoprette flodområder og flodsletter.

Artikel 8 indeholder en forpligtelse til at vende faldet i mængden af bestøvere og til at opnå en stigning i bestanden af bestøvere, indtil der er opnået et tilfredsstillende niveau. Dette vil blive baseret på en metode til overvågning af bestøvere, som skal udvikles.

For at øge biodiversiteten i landbrugs- og skovøkosystemer indeholder **artikel 9 og 10** forpligtelser for de enkelte medlemsstater til at opnå en stigende tendens i en række indikatorer, der er særlig vigtige for biodiversiteten i disse økosystemer.

Genopretningsmålene og -forpligtelserne i artikel 6-10 supplerer de mål, der er fastsat i artikel 4 og 5, og de vil derfor også have en virkning på områder, der er dækket af de naturtyper, der er beskyttet i henhold til naturtypedirektivet.

I **artikel 11 og 12** beskrives kravene til medlemsstaternes nationale genopretningsplaner. Genopretningsmålene bør planlægges strategisk, så de bidrager så effektivt som muligt til naturgenopretning i hele EU og til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer. Det er vigtigt, at medlemsstaterne udarbejder deres nationale genopretningsplaner på grundlag af det bedste og seneste tilgængelige videnskabelige grundlag.

I **artikel 13, 14 og 15** præciseres det, at medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen deres nationale genopretningsplaner med henblik på dens vurdering heraf, og at de skal reagere på Kommissionens bemærkninger, inden de vedtager planen. Der beskrives også en procedure for regelmæssig revision og ændring af de nationale genopretningsplaner.

Artikel 17 og 18 indeholder krav om overvågning og rapportering.

Artikel 19 indeholder bestemmelser om ændring af bilagene til forordningen.

I **artikel 20 og 21** fastsættes betingelserne for Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

Artikel 22 indeholder en bestemmelse om, at forordningen skal tages op til revision senest den 31. december 2035.

Artikel 23 indeholder bestemmelser om forordningens ikrafttræden og anvendelse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om naturgenopretning**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt at fastsætte regler på EU-plan om genopretning af økosystemer for at sikre genopretning af en biologisk mangfoldig og modstandsdygtig natur i hele EU. Genopretning af økosystemer bidrager også til Unionens mål for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer.
- (2) Den europæiske grønne pagt⁴³ indeholder en ambitiøs køreplan for at omdanne Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi med det formål at beskytte, bevare og øge EU's naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser. Kommissionen har som led i den europæiske grønne pagt vedtaget en biodiversitetsstrategi for 2030⁴⁴.
- (3) Unionen og dens medlemsstater har som parter i biodiversitetskonventionen, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 93/626/EØF⁴⁵, forpligtet sig til den langsigtede strategiske vision, der blev vedtaget af partskonferencen i 2010 ved afgørelse X/2 "Strategic Plan for Biodiversity 2011-2020"⁴⁶, ifølge hvilken biodiversitet senest i

⁴² EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final af 11.12.2019).

⁴⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om EU's biodiversitetsstrategi for 2030, Naturen skal bringes tilbage i vores liv, 20.5.2020 (COM(2020) 380 final).

⁴⁵ Rådets afgørelse 93/626/EØF af 25. Oktober 1993 vedrørende konventionen om den biologiske mangfoldighed (EFT L 309 af 13.12.1993, s. 1.).

⁴⁶ <https://www.cbd.int/decision/cop/?id=12268>.

2050 skal være værdsat, bevaret, genoprettet og forsvarligt udnyttet, således at der er økosystemtjenester og en sund klode, og som giver goder, der er essentielle for alle mennesker.

- (4) [placeholder for the restoration target of the new Global Biodiversity Framework to be agreed at CBD COP 15]
- (5) FN's verdensmål for bæredygtig udvikling⁴⁷, især mål 14.2, 15.1, 15.2 og 15.3, handler om behovet for at bevare og genoprette land- og ferskvandsøkosystemer og bruge dem bæredygtigt. Det gælder især skove, vådområder, bjerge og tørre områder.
- (6) FN's Generalforsamling erklærede i en resolution af 1. marts 2019⁴⁸ 2021-2030 for FN's tiår for genoprettelse af økosystemer med det formål at støtte og optrappe indsatsen for at forebygge, stoppe og genoprette skadede økosystemer i verden og skabe opmærksomhed om, hvor vigtigt det er at genoprette økosystemer.
- (7) EU's biodiversitetsstrategi for 2030 har til formål at sikre, at Europas biodiversitet fører til genopretning senest i 2030 til gavn for mennesker, kloden, klimaet og vores økonomi. Den indeholder en ambitiøs EU-naturgenopretningsplan med en række vigtige forpligtelser, bl.a. en forpligtelse til at fremsætte et forslag til EU-mål for genopretning af naturen for at genoprette forringede økosystemer, navnlig de, som har det største potentiale for at optage og lagre kulstof og forebygge og reducere virkningerne af naturkatastrofer.
- (8) Europa-Parlamentet glædede sig i sin beslutning af 9. juni 2021⁴⁹ meget over tilsagnet om at udarbejde et lovgivningsforslag med bindende genopretningsmål og mente endvidere, at der ud over et overordnet genopretningsmål også burde være økosystem-, levesteds- og artsspecifikke mål, som omfatter skove, græsarealer, vådområder, tørvemoser, bestøvere, fritflydende floder, kystområder og marine økosystemer.
- (9) Rådet anerkendte i sine konklusioner af 23. oktober 2020⁵⁰, at det vil være af afgørende betydning at forebygge en yderligere forringelse af biodiversitetens og naturens aktuelle tilstand, men at det ikke vil være tilstrækkeligt til at bringe naturen tilbage i vores liv. Rådet bekræftede på ny, at der er behov for større ambitioner med hensyn til naturgenopretning som foreslået i EU's nye naturgenopretningsplan, der omfatter foranstaltninger til at beskytte og genoprette biodiversiteten uden for de beskyttede områder. Rådet erklærede også, at det afventer et forslag til juridisk bindende mål for naturgenopretning

ledsaget af en konsekvensanalyse.

- (10) EU's biodiversitetsstrategi for 2030 indeholder en forpligtelse til retligt at beskytte mindst 30 % af landområderne, herunder indvand, og 30 % af havområderne i Unionen, hvoraf mindst en tredjedel bør være strengt beskyttet, herunder alle primære skove og urskove. Det fremhæves i kriterierne og vejledningen med henblik på medlemsstaternes udpegelse af beskyttede områder⁵¹ ("kriterier og vejledning"), som Kommissionen har udarbejdet i samarbejde med medlemsstaterne og interessenterne,

⁴⁷ [United Nations Sustainable Development – 17 Goals to Transform Our World.](#)

⁴⁸ Resolution 73/284 af 1. marts 2019 om FN's tiår for genoprettelse af økosystemer (2021–2030).

⁴⁹ Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv (2020/2273(INI)).

⁵⁰ Rådets konklusioner om biodiversitet — behovet for hurtig handling, 12210/20.

⁵¹ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om kriterier og vejledning med henblik på udpegelse af beskyttede områder (SWD (2022) 23 final).

at hvis de genoprettede områder, når genopretningen har fået sin fulde virkning, opfylder eller forventes at opfylde kriterierne for beskyttede områder, bør de pågældende områder også bidrage til at opfylde Unionens mål for beskyttede områder. Det fremgår også af kriterierne og vejledningen, at de beskyttede områder kan yde et vigtigt bidrag til genopretningsmålene i EU's biodiversitetsstrategi for 2030 ved at skabe de rette vilkår for, at genopretningen bliver vellykket. Dette gælder især de områder, som kan genoprettes naturligt ved at standse eller begrænse noget af presset fra menneskelig aktivitet. I visse tilfælde vil en streng beskyttelse af sådanne områder, herunder i havmiljøet, være tilstrækkelig til at genoprette de naturværdier, de huser. Desuden understreges det i kriterierne og vejledningen, at alle medlemsstater forventes at bidrage til at nå Unionens mål for beskyttede områder i EU's biodiversitetsstrategi for 2030 i et omfang, der står i et rimeligt forhold til de naturværdier, disse huser, og til deres potentiale for naturgenopretning.

- (11) I EU's biodiversitetsstrategi for 2030 fastsættes et mål, der skal sikre, at der ikke sker en forringelse af bevaringsstatussen eller -tendensen for beskyttede levesteder og arter, og at mindst 30 % af de arter, der p.t. ikke har en gunstig status, befinder sig i denne kategori eller viser en meget positiv tendens senest i 2030. I den vejledning⁵², som Kommissionen har udarbejdet i samarbejde med medlemsstaterne og interessenterne til støtte for opfyldelsen af disse mål, understreges det, at der sandsynligvis vil være behov for at gøre en indsats for at opretholde og genoprette de fleste af disse levesteder og arter enten ved at standse den nuværende negative tendens inden 2030 eller ved at opretholde den nuværende stabile eller forbedrede tendens eller ved at forhindre, at levesteder og arter med en gunstig bevaringsstatus forringes. Det understreges endvidere i vejledningen, at genopretningsindsatsen primært skal planlægges, gennemføres og koordineres på nationalt eller regionalt plan, og at det ved udvælgelsen og prioriteringen af de arter og levesteder, der skal forbedres senest i 2030, skal tilstræbes at skabe synergier med andre EU-mål og internationale mål, navnlig miljø- eller klimapolitiske mål.
- (12) I Kommissionens rapport om naturens tilstand fra 2020⁵³ blev det bemærket, at EU endnu ikke har formået at dæmme op for nedgangen i beskyttede naturtyper og arter, hvis bevaringsstatus vækker bekymring på EU-plan. Nedgangen skyldes hovedsagelig opgivelse af ekstensivt landbrug, intensivering af forvaltningspraksis, ændringer af hydrologiske regimer, urbanisering og forurening samt uholdbare skovbrugsaktiviteter og artsudnyttelse. Invasive ikkehjemmehørende arter og klimaændringer udgør desuden en stor og stigende trussel mod flora og fauna, der er hjemmehørende i Unionen.
- (13) Der bør fastsættes et overordnet mål for genopretning af økosystemer for at fremme en økonomisk og samfundsmæssig omstilling, nye arbejdspladser af høj kvalitet og bæredygtig vækst. Hvis biologisk mangfoldige økosystemer, som f.eks. vådområders økosystemer, ferskvand-, skov- og landbrugsøkosystemer, økosystemer med sparsom vegetation, marine økosystemer og kyst- og byøkosystemer, er i en god tilstand, yder de en række vigtige økosystemtjenester, og fordelene ved at genoprette forringede økosystemer til en god tilstand i alle land- og havområder opvejer så rigeligt omkostningerne ved genopretningen. Disse tjenester bidrager til en lang række

⁵² Findes på [Circabc \(europa.eu\)](https://circabc.europa.eu) [Reference to be completed].

⁵³ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg "Naturens tilstand i Den Europæiske Union Rapport om status og tendenser i 2013–2018 for arter og naturtyper beskyttet af fugledirektivet og habitatdirektivet" (COM/2020/635 final).

samfundsøkonomiske goder afhængigt af de økonomiske, sociale, kulturelle, regionale og lokale forhold.

- (14) FN's Statistiske Kommission vedtog det integrerede miljøøkonomiske regnskabssystem — økosystemregnskaber (SEEA EA)⁵⁴ på den 52. samling i marts 2021. SEEA EA er en integreret og omfattende statistisk ramme for organisering af data om levesteder og landskaber, hvor økosystemernes omfang, tilstand og tjenester måles, ændringer i økosystemaktiver spores, og hvor disse oplysninger sammenkædes med økonomiske og andre menneskelige aktiviteter.
- (15) Sikringen af biologisk mangfoldige økosystemer og bekæmpelsen af klimaændringer hænger uløseligt sammen. Naturløsninger og naturbaserede løsninger, herunder kulstoflagre og -dræn, er vigtige for at bekæmpe klimakrisen. Samtidig medfører klimakrisen allerede ændringer af landøkosystemer og marine økosystemer, og Unionen må forberede sig på, at dens konsekvenser bliver mere alvorlige, hyppigere og mere udbredte. Det påpeges i særrapporten fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC)⁵⁵ om konsekvenserne af en global opvarmning på 1,5 °C, at nogle af konsekvenserne kan være langvarige eller irreversible. Det anføres i den sjette IPCC-vurderingsrapport⁵⁶, at genopretning af økosystemer vil spille en afgørende rolle for bekæmpelsen af klimaændringer og også for beskyttelsen af fødevarersikkerheden. Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) vurderede i sin rapport "Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services"⁵⁷ fra 2019, at klimaændringer var en central årsag til ændringer i naturen, og den forventede, at virkningerne af klimaændringerne ville stige i de kommende årtier og i visse tilfælde ville forårsage større ændringer af økosystemer end andre faktorer, som f.eks. ændret anvendelse af land- og havområder.
- (16) I Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2021/1119⁵⁸ fastsættes et bindende mål om at opnå klimaneutralitet i Unionen senest i 2050 og negative emissioner derefter og om at prioritere hurtige og forudsigelige emissionsreduktioner og samtidig fremme optag gennem naturlige dræn. Genopretningen af økosystemer kan yde et vigtigt bidrag til at opretholde, forvalte og øge naturlige dræn og til at øge biodiversiteten og samtidig bekæmpe klimaændringer. I forordning (EU) 2021/1119 stilles også krav til de relevante EU-institutioner og medlemsstaterne om at sikre fortsatte fremskridt med hensyn til forbedring af tilpasningskapaciteten, styrkelse af modstandsdygtigheden og mindskelse af sårbarheden over for klimaændringer. Der

⁵⁴ https://seea.un.org/sites/seea.un.org/files/documents/EA/seea_ea_white_cover_final.pdf.

⁵⁵ Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC): "Special Report on the impacts of global warming of 1.5°C and related global greenhouse gas emission pathways, in the context of strengthening the global response to the threat of climate change, sustainable development, and efforts to eradicate poverty" [Masson-Delmotte, V., P. Zhai, H.-O. Pörtner, D. Roberts, J. Skea, P.R. Shukla, A. Pirani, W. Moufouma-Okia, C. Péan, R. Pidcock, S. Connors, J.B.R. Matthews, Y. Chen, X. Zhou, M.I. Gomis, E. Lonnoy, T. Maycock, M. Tignor, and T. Waterfield (eds.)] <https://www.ipcc.ch/sr15/>

⁵⁶ [Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability | Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability \(ipcc.ch\)](https://www.ipcc.ch/2022/04/28/impacts-adaptation-vulnerability/).

⁵⁷ IPBES (2019): "Global assessment report on biodiversity and ecosystem services of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services". E. S. Brondizio, J. Settele, S. Díaz, and H. T. Ngo (editors). IPBES secretariat, Bonn, Germany. 1148 pages. <https://doi.org/10.5281/zenodo.3831673>.

⁵⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

stilles også krav til medlemsstaterne om at integrere tilpasning til klimaændringer i alle politikområder og fremme naturbaserede løsninger⁵⁹ og økosystembaseret tilpasning.

- (17) I Kommissionens meddelelse om tilpasning til klimaændringer fra 2021⁶⁰ understreges behovet for at fremme naturbaserede løsninger, og det anerkendes, at omkostningseffektiv tilpasning til klimaændringer kan opnås ved at beskytte og genoprette vådområder og tørvemoser samt kystøkosystemer og marine økosystemer ved at udvikle grønne områder i byerne og etablere grønne tage og vægge samt ved at fremme og forvalte skove og landbrugsjord på en bæredygtig måde. Ved at have flere biologisk mangfoldige økosystemer kan der opnås større modstandsdygtighed over for klimaændringer og mere effektive metoder til at mindske og forebygge naturkatastrofer.
- (18) Unionens klimapolitik er ved at blive revideret for at følge den kurs, der udstikkes i forordning (EU) 2021/1119 om at reducere nettoemissionerne med mindst 55 % senest i 2030 sammenlignet med 1990. Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2018/841 og (EU) 2018/1999⁶¹ har navnlig til formål at styrke arealanvendelsessektorens bidrag til den overordnede klimaambition for 2030 og tilpasser målene, for så vidt angår regnskabsføring af emissioner og optag fra arealanvendelsessektoren, ændret arealanvendelse og skovbrug ("LULUCF"), til relevante politiske initiativer vedrørende biodiversitet. I nævnte forslag fremhæves behovet for at beskytte og forbedre naturbaserede kulstofoptag, for at forbedre økosystemers modstandsdygtighed over for klimaændringer, for at genoprette forringede arealer og økosystemer og for at genfugte tørvemoser. Det har desuden til formål at forbedre overvågningen og rapporteringen af drivhusgasemissioner og -optag fra arealer, der gøres til genstand for beskyttelse og genopretning. Det er i den forbindelse vigtigt, at økosystemer i alle arealkategorier, herunder skove, græsarealer, dyrkede arealer og vådområder, er i en god tilstand, hvis de effektivt skal kunne opsamle og lagre kulstof.
- (19) Den geopolitiske udvikling har yderligere understreget behovet for at sikre modstandsdygtige fødevarer-systemer⁶². Der er dokumentation for, at en genopretning af landbrugsøkosystemer på længere sigt har en positiv indvirkning på

⁵⁹ Naturbaserede løsninger defineres som løsninger, der er inspireret og understøttet af naturen, som er omkostningseffektive, som på én gang giver miljømæssige, sociale og økonomiske fordele, og som bidrager til at opbygge modstandsdygtighed. Sådanne løsninger skaber mere — og mere varieret — natur og forskellige naturlige landskabstræk og processer i byer, landskaber og havområder gennem lokalt tilpassede, ressourceeffektive og systemiske indgreb. Naturbaserede løsninger skal derfor være til gavn for biodiversiteten og bidrage til en vifte af økosystemtjenester.

⁶⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer (COM(2021) 82 final).

⁶¹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2018/841 for så vidt angår anvendelsesområdet, forenkling af overholdelsesregler, fastsættelse af medlemsstaternes mål for 2030 og forpligtelse til kollektiv opnåelse af klimaneutralitet senest i 2035 i arealanvendelses-, skovbrugs- og landbrugssektoren og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 for så vidt angår forbedring af overvågning, rapportering, sporing af fremskridt og revision (COM(2021) 554 final).

⁶² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Beskyttelse af fødevarer-sikkerheden og styrkelse af fødevarer-systemernes modstandsdygtighed (COM(2022) 133 final).

fødevarerproduktiviteten, og at naturgenopretning fungerer som en forsikringspolice, der sikrer EU's langsigtede bæredygtighed og modstandsdygtighed.

- (20) I rapporten om det endelige resultat af konferencen om Europas fremtid opfordrede borgerne Unionen til at beskytte og genoprette biodiversiteten, landskabet og havene, fjerne forurening og fremme viden, oplysning, uddannelse og dialog om miljø, klimaændringer, energiudnyttelse og bæredygtighed⁶³.
- (21) Genopretningen af økosystemer vil sammen med bestræbelser på at mindske handelen med og forbruget af vilde dyr også bidrage til at forebygge fremtidige smitsomme sygdomme med zoonotisk potentiale og opbygge modstandskraften mod dem og vil dermed mindske risikoen for udbrud og pandemier og bidrage til at støtte EU's og verdenssamfundets bestræbelser på at anvende One Health-modellen, hvori det anerkendes, at der er en sammenhæng mellem menneskers sundhed, dyrs sundhed og en sund modstandsdygtig natur.
- (22) Jordbunden er en integreret del af landøkosystemer. Kommissionens meddelelse fra 2021 "EU's jordbundsstrategi 2030"⁶⁴ understreger behovet for at genoprette forringet jordbund og forbedre dens biodiversitet.
- (23) Rådets direktiv 92/43/EØF⁶⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF⁶⁶ har til formål at sikre, at Europas mest værdifulde og truede arter og levesteder samt de økosystemer, som de er en del af, beskyttes, bevares og overlever på lang sigt. Natura 2000, som blev oprettet i 1992 og er det største koordinerede net af beskyttede områder i verden, er det centrale instrument til at gennemføre målene i disse to direktiver.
- (24) Der findes allerede en ramme og vejledning⁶⁷ til at fastlægge, om naturtyper, som er beskyttede i henhold til direktiv 92/43/EØF, er i en god tilstand, og om levestederne for de arter, der er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde, er af tilstrækkelig kvalitet og kvantitet. Genopretningsmål for disse naturtyper og disse levesteder for arter kan fastsættes på grundlag af denne ramme og vejledning. En sådan genopretning vil imidlertid ikke være tilstrækkelig til at få vendt tabet af biodiversitet og genoprette alle økosystemer. For at øge biodiversiteten i økosystemerne som helhed bør der derfor indføres yderligere forpligtelser på grundlag af særlige indikatorer.
- (25) Medlemsstaterne bør med udgangspunkt i direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF og for at fremme opfyldelsen af målene i disse to direktiver træffe genopretningsforanstaltninger, der sikrer, at beskyttede levesteder og arter, herunder vilde fugle, genoprettes i alle Unionens områder, også i de områder, der ikke er omfattet af Natura 2000.

⁶³ *Konference om Europas fremtid – Rapport om det endelige resultat*, maj 2022, forslag 2 (punkt 1, 4 og 5), s. 44 og forslag 6 (punkt 6), s. 48.

⁶⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, EU's jordbundsstrategi for 2030 — Udnyttelse af fordelene ved en sund jordbund for mennesker, fødevarer, natur og klima (COM(2021) 699 final).

⁶⁵ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EUT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁶⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁶⁷ Generaldirektoratet for Miljø 2017, "Reporting under Article 17 of the Habitats Directive: Explanatory notes and guidelines for the period 2013-2018" og Generaldirektoratet for Miljø 2013 "Interpretation manual of European Union habitats Eur 28".

- (26) Formålet med direktiv 92/43/EØF er at opretholde og genoprette en god bevaringsstatus for naturtyper og arter af vilde dyr og planter af interesse for Unionen. Der fastsættes dog ingen frist for at nå dette mål. Direktiv 2009/147/EF indeholder heller ingen frist for genopretning af fuglebestande i Unionen.
- (27) Der bør derfor fastsættes frister for at træffe genopretningsforanstaltninger i og uden for Natura 2000-områder med henblik på gradvist at forbedre beskyttede naturtypers tilstand i hele Unionen og genoprette dem, indtil det gunstige referenceområde, der er nødvendigt for at opnå en gunstig bevaringsstatus for disse naturtyper i Unionen, er opnået. For at give medlemsstaterne den nødvendige fleksibilitet til at iværksætte omfattende genopretningsbestræbelser bør naturtyperne grupperes efter det økosystem, de tilhører, og der bør fastsættes tidsbestemte og kvantificerede områdespecifikke mål for grupperne af naturtyper. Derved får medlemsstaterne mulighed for at vælge, hvilke levesteder inden for gruppen der skal genoprettes først.
- (28) Der bør fastsættes lignende krav for levesteder for de arter, der er omfattet af direktiv 92/43/EØF, og levesteder for de vilde fugle, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2009/147/EF, under særlig hensyntagen til den konnektivitet, der er nødvendig mellem begge de pågældende levesteder, for at arterne kan trives.
- (29) Det er nødvendigt, at genopretningsforanstaltningerne for naturtyperne er tilstrækkelige og egnede til, at der hurtigst muligt opnås en god tilstand og gunstige referenceområder med henblik på at sikre en gunstig bevaringsstatus. Det er vigtigt, at genopretningsforanstaltningerne sikrer, at de tidsbestemte og kvantificerede områdebaserede mål opfyldes. Genopretningsforanstaltningerne for arternes levesteder skal også være tilstrækkelige og egnede til, at levestederne hurtigst muligt bliver af en tilstrækkelig kvalitet og kvantitet, således at der opnås en god bevaringsstatus for arterne.
- (30) Det er vigtigt at sikre, at de genopretningsforanstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, giver konkrete og målbare forbedringer af økosystemernes tilstand, både for de enkelte områder, som genoprettes, og på nationalt plan og EU-plan.
- (31) For at sikre, at genopretningsforanstaltningerne er effektive, og at resultaterne af dem kan måles over tid, er det vigtigt, at der, indtil der er opnået en god tilstand, ses en løbende forbedring i de områder, der er omfattet af sådanne genopretningsforanstaltninger med henblik på at forbedre tilstanden af de levesteder, der er omfattet af anvendelsesområdet for bilag I til direktiv 92/43/EØF, at genoprette de pågældende levesteder og at forbedre deres konnektivitet.
- (32) Det er også vigtigt, at de områder, der er omfattet af genopretningsforanstaltninger med henblik på at forbedre kvaliteten og kvantiteten af levesteder for arter, som er omfattet af direktiv 92/43/EØF, og af levesteder for vilde fugle, som er omfattet af direktiv 2009/147/EF, viser en løbende forbedring og bidrager til at opnå levesteder af en tilstrækkelig kvantitet og kvalitet for de pågældende arter.
- (33) Det er vigtigt at sikre en gradvis forøgelse af de områder, der er dækket af naturtyper, som er omfattet af direktiv 92/43/EØF, og som er i en god tilstand på tværs af medlemsstaternes område og Unionens område i det hele taget, indtil det gunstige referenceområde for hver naturtype er opnået og mindst 90 % på medlemsstatsniveau af det pågældende område er i en god tilstand, således at disse naturtyper i Unionen opnår en gunstig bevaringsstatus.
- (34) Det er vigtigt at sikre en gradvis forøgelse af kvaliteten og kvantiteten af levesteder for arter, som er omfattet af direktiv 92/43/EØF, samt levesteder for vilde fugle, der er

omfattet af direktiv 2009/147/EF, på tværs af medlemsstaternes område og i sidste ende Unionens område, indtil den er tilstrækkelig til at sikre de pågældende arters overlevelse på lang sigt.

- (35) I betragtning af de aktuelle genopretningsbehov er det vigtigt at sikre, at de områder, der er dækket af naturtyper, som er omfattet af denne forordning, ikke forringes i forhold til den nuværende situation, således at genopretningsbehovet ikke stiger yderligere i fremtiden. Der bør dog ses på muligheden for force majeure, som kan medføre en forringelse af områder, der er dækket af sådanne naturtyper, samt uundgåelige ændringer af levesteder, der er direkte forårsaget af klimaændringer, eller som er et resultat af en plan eller et projekt af væsentlig samfundsmæssig interesse, for hvilket der ud fra en vurdering af den enkelte sag ikke findes en mindre skadelig alternativ løsning, eller af en plan eller et projekt, som er tilladt i henhold til artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF.
- (36) Det understreges i EU's biodiversitetsstrategi for 2030, at det er nødvendigt at gøre en større indsats for at genoprette forringede marine økosystemer og vigtige gyde- og yngleområder for fisk. Det anføres også i strategien, at Kommissionen foreslår en ny handlingsplan for at bevare fiskeressourcer og beskytte marine økosystemer.
- (37) De marine naturtyper, som er opført i bilag I til direktiv 92/43/EØF, er defineret bredt og omfatter mange økologisk forskellige undertyper med forskelligt genopretningspotentiale, hvilket gør det vanskeligt for medlemsstaterne at fastlægge egnede genopretningsforanstaltninger, der svarer til niveauet for disse naturtyper. De marine naturtyper bør derfor specificeres yderligere ved hjælp af relevante klassifikationsniveauer for marine levesteder i EU-naturinformationssystemet. Medlemsstaterne bør for at opnå en gunstig bevaringsstatus for hver af disse naturtyper fastlægge gunstige referenceområder, for så vidt som sådanne referenceområder ikke allerede er fastlagt i anden EU-lovgivning.
- (38) Hvis beskyttelsen af levesteder i kystegne og marine levesteder betyder, at fiske- og akvakulturaktiviteter skal reguleres, finder den fælles fiskeripolitik anvendelse. I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013⁶⁸ fastsættes det navnlig, at der i den fælles fiskeripolitik skal anlægges en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning med henblik på at sikre, at fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem minimeres. Det fastlægges også i forordningen, at denne politik har til formål at sikre, at akvakultur og fiskeri ikke nedbryder havmiljøet.
- (39) For at nå målet om fortsat, langsigtet og vedvarende genopretning af en biologisk mangfoldig og modstandsdygtig natur, bør medlemsstaterne fuldt ud udnytte fiskeripolitikens muligheder. Inden for rammerne af Unionens enekompetence med hensyn til bevarelse af marine biologiske ressourcer har medlemsstaterne mulighed for at træffe ikkediskriminerende foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskebestande og opretholdelse eller forbedring af marine økosystemers bevaringsstatus inden for en grænse på 12 sømil. Medlemsstater, som har en direkte forvaltningsmæssig interesse, kan desuden enes om at indgive fælles henstillinger til bevaringsforanstaltninger, som er nødvendige for at overholde forpligtelser i henhold

⁶⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

til EU-retten på miljøområdet. Sådanne foranstaltninger vil blive vurderet og vedtaget efter reglerne og procedurerne i den fælles fiskeripolitik.

- (40) Ifølge direktiv 2008/56/EF skal medlemsstaterne samarbejde bilateralt og inden for regionale og subregionale samarbejds mekanismer, bl.a. via regionale havkonventioner⁶⁹, samt hvis der er tale om fiskeriforanstaltninger, inden for rammerne af de regionale grupper, der er nedsat som led i den fælles fiskeripolitik.
- (41) Det er vigtigt, at der også træffes genopretningsforanstaltninger for levesteder for visse marine arter såsom hajer og rokker, der er omfattet af konventionen om beskyttelse af migrerende arter af vilde dyr, men falder uden for anvendelsesområdet for direktiv 92/43/EØF, da de har en vigtig funktion i økosystemet.
- (42) Medlemsstaterne kan for at støtte genopretningen og undgå en forringelse af levesteder i land-, ferskvands-, kyst- og havområder udpege yderligere områder som "beskyttede områder" eller "strengt beskyttede områder", gennemføre andre effektive områdebaserede bevaringsforanstaltninger og fremme private jordbevaringsforanstaltninger.
- (43) Byøkosystemer tegner sig for ca. 22 % af landarealet i Unionen og udgør det område, hvor størstedelen af Unionens borgere bor. Grønne byområder omfatter skove, parker, haver, landbrug, gader med træer samt enge og levende hegn i byområder, og de er vigtige levesteder for biodiversiteten, især planter, fugle og insekter, bl.a. bestøvere. De yder også vitale økosystemtjenester, bl.a. ved at begrænse risikoen for og afværge naturkatastroferisici (f.eks. oversvømmelser og varmeeffekter) og i form af køling, fritidsaktiviteter, vand- og luftfiltrering samt modvirkning af og tilpasning til klimaændringer.
- (44) Tiltag, der sikrer, at grønne områder i byerne ikke længere er i fare for at blive forringet, skal styrkes kraftigt. For at sikre, at grønne byområder fortsat leverer de nødvendige økosystemtjenester, bør der sættes en stopper for indskrænkningen af dem, og de bør genoprettes og øges, bl.a. ved bedre at integrere grøn infrastruktur og naturbaserede løsninger i byplanlægningen og ved at integrere grøn infrastruktur såsom grønne tage og grønne vægge i bygningernes udformning.
- (45) Der opfordres i EU's biodiversitetsstrategi for 2030 til, at der gøres en større indsats for at genoprette ferskvandsøkosystemer og vandløbenes naturlige funktion. Genopretningen af ferskvandsøkosystemer bør omfatte bestræbelser på at genoprette de naturlige forbindelser i vandløbs længderetning og sideløb samt deres bredområder og flodsletter, bl.a. ved at fjerne hindringer og derved opnå en gunstig bevaringsstatus for vandløb, søer og alluviale levesteder og arter, der lever i disse levesteder, som er beskyttet i henhold til direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF, og opfylde et af de centrale mål i EU's biodiversitetsstrategi for 2030, nemlig at genoprette mindst 25 000 km fritflydende vandløb. Når medlemsstaterne fjerner hindringer, bør de primært koncentrere sig overflødige hindringer, dvs. hindringer, der ikke længere er nødvendige med henblik på produktion af vedvarende energi, sejlads ad indre vandveje, vandforsyning eller anden anvendelse.

⁶⁹ Konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (1992) — Osparkonventionen (OSPAR), konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet (1992) — Helsingforskonventionen (HELCOM), konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder (1995) — Barcelonakonventionen (UNEP-MAP) og konventionen om beskyttelse af Sortehavet (1992) — Bukarestkonventionen.

- (46) I Unionen er bestanden af bestøvere faldet betydeligt i de seneste årtier, og en ud af tre biarter og sommerfuglearter er i tilbagegang, mens en ud af ti af disse arter er ved at uddø. Bestøvere er afgørende for, at landøkosystemer kan fungere, for menneskers trivsel og for fødevarer sikkerheden, fordi de bestøver vilde og dyrkede planter. Næsten 5 000 000 000 EUR af EU's årlige landbrugsoutput tilskrives direkte bestøvende insekter⁷⁰.
- (47) Kommissionen iværksatte EU's bestøverinitiativ⁷¹ den 1. juni 2018 som følge af Europa-Parlamentets og Rådets opfordringer om at afhjælpe nedgangen i bestøvere. Rapporten om fremskridt med hensyn til gennemførelsen af EU's bestøverinitiativ⁷² viste, at der fortsat er store udfordringer forbundet med håndtere årsagerne til nedgangen i bestøvere, bl.a. brugen af plantebeskyttelsesmidler. Europa-Parlamentet⁷³ og Rådet⁷⁴ opfordrede til, at der gøres en større indsats for at afhjælpe nedgangen i bestøvere og til, at der etableres en EU-omspændende overvågningsramme for bestøvere samt klare mål og indikatorer for tilsagnet om at vende nedgangen i bestøvere. Den Europæiske Revisionsret har anbefalet, at Kommissionen opretter passende styrings- og kontrolmekanismer for at imødegå trusler mod bestøvere⁷⁵.
- (48) Formålet med forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler [*til vedtagelse den 22. juni 2022, indsat titel og nummer, når retsaksen er vedtaget*] er at regulere en af årsagerne til nedgangen i bestøvere ved at forbyde brugen af plantebeskyttelsesmidler i økologisk følsomme miljøer, hvoraf mange er omfattet af nærværende forordning, f.eks. områder, der er levested for bestøverarter, som på EU-rødlisterne⁷⁶ er klassificeret som udryddelsestruede.
- (49) Der er brug for bæredygtige, modstandsdygtige og biologisk mangfoldige landbrugsøkosystemer for at tilvejebringe sikre, bæredygtige og næringsrige fødevarer til overkommelige priser. Biologisk mangfoldige landbrugsøkosystemer øger også landbrugets modstandsdygtighed over for klimaændringer og miljørisici, samtidig med at de skaber fødevarer sikkerhed og nye arbejdspladser i landdistrikterne, især job i forbindelse med økologisk landbrug samt turisme og fritidsaktiviteter. Unionen skal derfor forbedre biodiversiteten i sine landbrugsarealer gennem en række forskellige eksisterende praksisser, som er til gavn for eller forenelige med øget biodiversitet, herunder ekstensivt landbrug. Ekstensivt landbrug er afgørende for at kunne bevare

⁷⁰ Vysna, V., Maes, J., Petersen, J.E., La Notte, A., Vallecillo, S., Aizpurua, N., Ivits, E., Teller, A., "Accounting for ecosystems and their services in the European Union (INCA). Final report from phase II of the INCA project aiming to develop a pilot for an integrated system of ecosystem accounts for the EU. Statistical report". Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2021.

⁷¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, EU's bestøverinitiativ (COM(2018) 395 final).

⁷² Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Fremskridt med hensyn til gennemførelsen af EU's bestøverinitiativ (COM(2021) 261 final).

⁷³ Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv (2020/2273(INI)). https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0277_DA.pdf.

⁷⁴ Rådets konklusioner af 17. december 2020 om Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 15/2020 med titlen "Beskyttelse af vilde bestøvere i EU: Kommissionens initiativer har ikke båret frugt"(14168/20).

⁷⁵ Særberetning 15/2020, https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR20_15/SR_Pollinators_DA.pdf

⁷⁶ [European Redlist - Environment - European Commission \(europa.eu\)](https://www.eur-lex.europa.eu/legal-content/da/TXT/?uri=CELEX%3A32000R0609%26qid=1629384211351&fromDocument=32000R0609)

mange arter og levesteder i biologisk mangfoldige områder. Der findes mange praksisser for ekstensivt landbrug, som giver flere og betydelige fordele for beskyttelsen af biodiversitet, økosystemtjenester og landskabstræk, bl.a. præcisionslandbrug, økologisk landbrug, agroøkologi, skovlandbrug og ekstensiv drift af permanente græsarealer.

- (50) Der skal træffes genopretningsforanstaltninger for at øge biodiversiteten i landbrugsøkosystemer i hele Unionen, også i de områder, der ikke er dækket af de naturtyper, der er omfattet af direktiv 92/43/EØF. I mangel af en fælles metode til at vurdere landbrugsøkosystemernes tilstand, som gør det muligt at fastsætte særlige genopretningsmål for landbrugsøkosystemer, bør der indføres en generel forpligtelse til at forbedre biodiversiteten i landbrugsøkosystemer og på grundlag af eksisterende indikatorer måle, om denne forpligtelse er opfyldt.
- (51) Da agerlandsfugle er velkendte og almindeligt anerkendte nøgleindikatorer for landbrugsøkosystemers sundhed, bør der fastsættes mål for deres genopretning. Forpligtelsen til at opfylde målene vil påhvile medlemsstaterne og ikke de enkelte landbrugere. Medlemsstaterne bør opfylde disse mål ved at indføre effektive genopretningsforanstaltninger på landbrugsjord og ved at samarbejde med og bistå landbrugere og andre interessenter med foranstaltningernes udformning og praktiske gennemførelse.
- (52) Landbrugsjord med landskabstræk med stor diversitet, bl.a. bræmmer, brakjord i eller uden for omdriften, levende hegn, individuelle træer eller grupper af træer, rækker af træer, markbræmmer, små arealer, grøfter, vandløb, små vådområder, terrasser, stendysser, stenmure, små damme og kulturelle karakteristika skaber grobund for vilde planter og dyr, herunder bestøvere, forebygger erosion og udpining af jorden, filtrerer luft og vand, modvirker klimaændringer og øger tilpasningen hertil og øger landbrugsproduktiviteten for afgrøder, der er afhængige af bestøvning. Produktive træer, som er en del af skovlandbrugssystemer og produktive elementer i ikkeproduktive hegn, kan også betragtes som landskabstræk med stor biodiversitet, forudsat at de ikke gødes eller behandles med plantebeskyttelsesmidler, og forudsat at høsten kun finder sted på tidspunkter, hvor det ikke bringer høje niveauer af biodiversitet i fare. Der bør derfor indføres et krav, som sikrer, at andelen af landbrugsjord med landskabstræk med stor diversitet udgør en stigende andel af landbrugsjorden. Dette krav vil gøre det muligt for Unionen at indfri en af de andre vigtige forpligtelser i EU's biodiversitetsstrategi for 2030, nemlig at dække mindst 10 % af landbrugsarealet med landskabstræk med stor diversitet. Der bør også være en stigende tendens for andre eksisterende indikatorer såsom indekset for sommerfugle på græsarealer og beholdningen af organisk kulstof i dyrket mineraljord.
- (53) Den fælles landbrugspolitik har til formål at støtte og styrke miljøbeskyttelsen, herunder biodiversiteten. Den omfatter specifikke mål om at bidrage til at standse og vende tab af biodiversitet, øge økosystemtjenesterne og bevare levesteder og landskaber. Ifølge den nye fælles landbrugspolitik konditionalitetsbestemmelser skal modtagere af arealrelateret støtte ifølge norm 8 i normer for god landbrugs- og miljømæssig stand af jord (GLM 8)⁷⁷ afsætte mindst 4 % af agerjord på bedriftsniveau

⁷⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

til ikkeproduktive arealer og landskabstræk, herunder braklagt jord, og bevare eksisterende landskabstræk. Den andel på 4 %, der skal afsættes i overensstemmelse med nævnte norm, kan reduceres til 3 %, hvis visse forudsætninger er opfyldt⁷⁸. Forpligtelsen skal bidrage til, at medlemsstaterne opnår en positiv tendens i landskabstræk med stor diversitet på landbrugsjord. Derudover har medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik mulighed for at indføre økoordninger for landbrugspraksis, som gennemføres af landbrugere på landbrugsområder, og som kan omfatte bevarelse og skabelse af landskabstræk eller ikkeproduktive områder. Ligeledes kan medlemsstaterne i de strategiske planer, der udarbejdes som led i den fælles landbrugspolitik, også medtage miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser, som går videre end betingelserne i GLM 8 og/eller bio-ordninger. Natur- og biodiversitetsprojekter under Life vil også bidrage til at bringe Europas biodiversitet på landbrugsjord på rette kurs mod genopretning senest i 2030 ved at støtte gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF samt EU's biodiversitetsstrategi for 2030.

- (54) Genopretning af vådområder⁷⁹ med organisk jord⁸⁰, der anvendes til landbrugsformål (dvs. til græsarealer og dyrkede arealer), og som er drænedet tørvemoser, bidrager til at opnå betydelige biodiversitetsfordele, en væsentlig reduktion af drivhusgasemissioner og andre miljømæssige fordele, og er samtidig med til at skabe et mangfoldigt landbrugslandskab. Medlemsstaterne kan vælge blandt en bred vifte af genopretningsforanstaltninger for drænedet tørveområder, der anvendes til landbrug, fra omlægning af dyrkede arealer til permanente græsarealer og ekstensiveringsforanstaltninger ledsaget af reduceret dræning til fuldstændig genopretning med mulighed for dyrkning af vådområder eller etablering af tørveformerende vegetation. Der opnås størst klimafordele ved at genoprette vådområder, der har været anvendt til dyrkede arealer, efterfulgt af genopretning af græsarealer, der har været anvendt til intensiv drift. For at give medlemsstaterne en vis fleksibilitet i forbindelse med opfyldelsen af genopretningsmålene for drænedet tørvemoser, der anvendes til landbrugsformål, kan de lade genopretningsforanstaltningerne og genopretningen af drænedet tørvemoser i områder med tørveudvinding samt til en vis grad genopretningen af drænedet tørvemoser, der benyttes til anden arealanvendelse (f.eks. skove), indgå i beregningen af, om målene for drænedet tørvemoser, der anvendes til landbrugsformål, er opfyldt.
- (55)
- (56) For at høste det fulde udbytte af biodiversitet bør genopretningen af drænedet tørvemoser udvides til mere end de vådområder, der er opført som naturtyper i bilag I til direktiv 92/43/EØF, og som skal genoprettes og genetableres. Data om omfanget af organiske jorde og deres drivhusgasemissioner og -optag overvåges og stilles til rådighed gennem LULUCF-sektorrapporteringen i medlemsstaternes nationale

⁷⁸ Hvis en landbruger forpligter sig til at afsætte mindst 7 % af sin agerjord til ikkeproduktive arealer eller landskabstræk, herunder braklagt jord, under en udvidet bio-ordning, eller hvis der er en mindsteandel på mindst 7 % af agerjord på bedriftsniveau, hvis dette også omfatter efterafgrøder eller kvælstofbindende afgrøder dyrket uden brug af plantebeskyttelsesmidler.

⁷⁹ Genopretning af vådområder består i at omlægge drænedet jorde til vådområder. Kapitel 1 i IPCC 2014, 2013 og tillæg til "2006 IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories: Wetlands", Hiraishi, T., Krug, T., Tanabe, K., Srivastava, N., Baasansuren, J., Fukuda, M. and Troxler, T.G. (eds).

⁸⁰ Udtrykket "organisk jord" er defineret i "IPCC 2006, 2006 IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories, Prepared by the National Greenhouse Gas Inventories Programme", Eggleston H.S., Buendia L., Miwa K., Ngara T. and Tanabe K. (eds).

drivhusgasopgørelser, som indsendes til UNFCCC. Genoprettede tørvemoser kan fortsat anvendes produktivt på alternative måder. Dyrkning af vådområder kan f.eks. omfatte dyrkning af forskellige slags rør, visse former for træ, blåbær, tranebær, sphagnum og græsning med vandbøfler. Sådanne praksisser bør bygge på principperne om bæredygtig forvaltning og tage sigte på at øge biodiversiteten, så de har en høj værdi både økonomisk og økologisk. Dyrkning af vådområder kan også være til gavn for flere arter, som er truede i Unionen, og kan fremme vådområders og tilhørende artsbestandes konnektivitet i Unionen. Finansieringen af foranstaltninger til at genoprette drænedes tørvemoser og til at give erstatning for indkomsttab kan komme fra en lang række kilder, herunder fra udgifter under Unionens budget og EU-finansieringsprogrammer.

- (57) I den nye EU-skovstrategi for 2030⁸¹ beskrives behovet for at genoprette skovens biodiversitet. Skove og andre træbevoksede landområder dækker mere end 43,5 % af EU's landområder. Skovøkosystemer med rig biodiversitet er sårbare over for klimaændringer, men er også en naturlig allieret i vores bestræbelser på at tilpasse os til og modvirke klimaændringer og klimarelaterede risici, bl.a. ved at fungere som kulstoflager og kulstofdræn, og de yder mange andre vigtige økosystemtjenester og -goder i form af f.eks. tømmer og træ, fødevarer og andre produkter, som ikke er af træ, klimaregulering, stabilisering og erosionskontrol af jorden og rensning af luft og vand.
- (58) Der skal træffes genopretningsforanstaltninger for at øge biodiversiteten i skovøkosystemerne i hele Unionen, også i de områder, der ikke er dækket af de naturtyper, der er omfattet af direktiv 92/43/EØF. I mangel på en fælles metode til at vurdere skovøkosystemernes tilstand, som gør det muligt at fastsætte særlige genopretningsmål for skovøkosystemer, bør der indføres en generel forpligtelse til at forbedre biodiversiteten i skovøkosystemerne og måle, om denne forpligtelse er opfyldt, på grundlag af eksisterende indikatorer såsom stående og liggende dødt ved, andelen af skove med en uens alderssammensætning, skovkonnektivitet, indekset for almindelige skovfugle⁸² og lageret af organisk kulstof.
- (59) Genopretningsmål og -forpligtelser for levesteder og arter, der er beskyttet i henhold til direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF, for bestøvere samt for ferskvands-, by-, landbrugs- og skovøkosystemer bør supplere og være i synergi med hinanden, således at det overordnede mål om at genoprette økosystemer i hele Unionens land- og havområder opfyldes. De genopretningsforanstaltninger, der er nødvendige for at opfylde et specifikt mål, vil i mange tilfælde bidrage til at opfylde andre mål eller forpligtelser. Medlemsstaterne bør derfor planlægge genopretningsforanstaltningerne strategisk, så de bidrager mest muligt effektivt til naturgenopretning i hele Unionen. Genopretningsforanstaltningerne bør også planlægges på en sådan måde, at de bidrager til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og til forebyggelse og bekæmpelse af virkningerne af naturkatastrofer. De bør stræbe efter at optimere økosystemers økologiske, økonomiske og sociale funktion, herunder deres produktivitetspotentiale, og tage hensyn til deres bidrag til en bæredygtige udvikling i de pågældende områder og lokalsamfund. Det er vigtigt, at medlemsstaterne udarbejder detaljerede genopretningsplaner på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation, og at offentligheden tidligt får mulighed for reelt at deltage i planernes udarbejdelse. Medlemsstaterne bør tage højde for de særlige vilkår

⁸¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Ny EU-skovstrategi for 2030 (COM(2021) 572 final).

⁸² Common bird index (EU aggregate) - Products Datasets - Eurostat (europa.eu).

og behov på deres område, så planerne svarer til de relevante pres, trusler og årsager til tabet af biodiversitet, og de bør samarbejde for at sikre genopretning og konnektivitet på tværs af grænser.

- (60) For at sikre synergier mellem de forskellige foranstaltninger, som er eller vil blive truffet for at beskytte, bevare og genoprette naturen i Unionen, bør medlemsstaterne ved udarbejdelsen af deres nationale genopretningsplaner tage hensyn til: de bevaringsforanstaltninger, der er truffet for Natura 2000-områder, og de prioriterede aktionsplaner, der er udarbejdet i overensstemmelse med direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF; de foranstaltninger, der træffes for at opnå en god økologisk og kemisk tilstand for vandområder, herunder i de vandområdeplaner, der udarbejdes i overensstemmelse med direktiv 2000/60/EF; de havstrategier, der udarbejdes i overensstemmelse med direktiv 2008/56/EF, for at opnå en god miljøtilstand for Unionens havområder; de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening, som udarbejdes i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/2284; de nationale strategier og handlingsplaner for biologisk mangfoldighed, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 6 i biodiversitetskonventionen, samt de bevaringsforanstaltninger, der vedtages i henhold til forordning (EU) nr. 1380/2013, og de tekniske foranstaltninger, som vedtages i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241⁸³.
- (61) For at sikre sammenhæng mellem målene i denne forordning og direktiv (EU) 2018/2001⁸⁴, forordning (EU) 2018/1999⁸⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder⁸⁶, navnlig under udarbejdelsen af de nationale genopretningsplaner, bør medlemsstaterne tage hensyn til de muligheder, som projekter for vedvarende energi giver for at bidrage til opfyldelse af målene for naturgenopretning.
- (62) I betragtning af hvor vigtigt det er at tage fat på problemerne med både tab af biodiversitet og klimaændringer, bør der ved genopretningen af biodiversitet tages hensyn til udnyttelsen af vedvarende energi og omvendt. Det fremgår af meddelelsen om REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser⁸⁷, at medlemsstaterne hurtigt bør kortlægge, vurdere og

⁸³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).

⁸⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

⁸⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

⁸⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF (EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58).

⁸⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser (COM(2022) 108 final).

sikre passende land- og havområder, der er til rådighed for projekter for vedvarende energi, i overensstemmelse med deres nationale energi- og klimaplaner, bidragene til det reviderede 2030-mål for vedvarende energi og andre faktorer såsom tilgængeligheden af ressourcer, netinfrastruktur og målene i EU's biodiversitetsstrategi. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet⁸⁸ og Kommissionens henstilling om fremskyndelse af tilladelsesprocedurerne for projekter vedrørende vedvarende energi og fremme af elkøbsaftaler⁸⁹, som begge blev vedtaget den 18. maj 2022, giver også mulighed for at udpege særligt egnede områder for vedvarende energi. Der er tale om specifikke lokaliteter på land eller på havet, som er særligt egnede til, at der installeres anlæg til produktion af energi fra andre vedvarende energikilder end biomasseforbrændingsanlæg, og hvor anvendelsen af en særlig type vedvarende energi ikke forventes at have nogen betydelige miljøkonsekvenser i lyset af det udvalgte områdes særlige karakteristika. Medlemsstaterne bør give prioritet til kunstige og bebyggede overflader såsom tage, transportinfrastrukturområder, parkeringsområder, affaldsanlæg, industriområder, miner, kunstige indre vandområder, søer eller reservoirer, og, hvor det er relevant, byspildevandsrensingsanlæg samt forringede landområder, der ikke kan anvendes til landbrug. Ved udpegelsen af særligt egnede områder for vedvarende energi bør medlemsstaterne undgå beskyttede områder og tage hensyn til deres genopretningsplaner. Medlemsstaterne bør koordinere udarbejdelsen af nationale genopretningsplaner med udpegelsen af særligt egnede områder for vedvarende energi. Under udarbejdelsen af naturgenopretningsplanerne bør medlemsstaterne sikre synergier med de særligt egnede områder for vedvarende energi, der allerede er udpeget, og sikre, at de særligt egnede områder for vedvarende energis funktion, herunder de tilladelsesprocedurer, der gælder særligt egnede områder for vedvarende energi, jf. direktiv (EU) 2018/2001, forbliver uændret.

- (63) For at sikre synergi med de genopretningsforanstaltninger, der allerede er planlagt eller truffet i medlemsstaterne, bør disse genopretningsforanstaltninger anerkendes i de nationale genopretningsplaner, og der bør tages højde for dem. Da det ifølge IPCC-rapporten fra 2022 haster at få truffet foranstaltninger til genopretning af forringede økosystemer, bør medlemsstaterne gennemføre disse foranstaltninger sideløbende med, at de udarbejder genopretningsplanerne.
- (64) Der bør i de nationale genopretningsplaner også tages hensyn til resultaterne af forskningsprojekter, som er relevante for vurderingen af økosystemernes tilstand, kortlægningen og iværksættelsen af genopretningsforanstaltninger og for overvågningen.
- (65) Der bør tages hensyn til den særlige situation, som regionerne i Unionens yderste periferi befinder sig i, som anført artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvori det fastsættes, at der kan træffes særlige foranstaltninger til støtte for disse regioner. Som det fremgår af EU's biodiversitetsstrategi for 2030,

⁸⁸ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (COM(2022) 222 final).

⁸⁹ Kommissionens henstilling om fremskyndelse af tilladelsesprocedurerne for projekter vedrørende vedvarende energi og fremme af elkøbsaftaler (C(2022) 3219 final).

bør der lægges særlig vægt på at beskytte og genoprette økosystemerne i regionerne i den yderste periferi grundet disses usædvanligt høje biodiversitetsværdi.

- (66) Det Europæiske Miljøagentur ("EEA") bør bistå medlemsstaterne med udarbejdelsen af nationale genopretningsplaner og overvågningen af de fremskridt, der gøres for at opfylde genopretningsmål og -forpligtelser. Kommissionen bør vurdere, om de nationale genopretningsplaner er egnede til at opfylde disse mål og forpligtelser.
- (67) Det fremgår af Kommissionens rapport om naturens tilstand fra 2020, at en betydelig del af de oplysninger, som medlemsstaterne indberetter i henhold til artikel 17 i Rådets direktiv 92/43/EØF⁹⁰ og artikel 12 i direktiv 2009/147/EF, især om bevaringsstatus og tendenser for de naturtyper og arter, de beskytter, stammer fra delvise undersøgelser eller kun er baseret på ekspertvurderinger. Ifølge samme rapport er status for flere naturtyper og arter, som er beskyttede i henhold til direktiv 92/43/EØF, endnu ikke kendt. Det er nødvendigt at få afhjulpet denne manglende viden og investere i overvågning og tilsyn, som kan danne grundlag for veldokumenterede og videnskabelige nationale genopretningsplaner. For at gøre de forskellige overvågningsmetoder mere rettidige, effektive og sammenhængende bør der ved overvågningen gøres bedst mulig brug af resultaterne af EU-finansierede forsknings- og innovationsprojekter, nye teknologier såsom in situ-overvågning og telemåling, idet der gøres brug af rumdata og -tjenester, som leveres som led i EU's rumprogram (EGNOS/Galileo og Copernicus). EU's missioner "Genopretning af vores oceaner og farvande", "Tilpasning til klimaændringer" og "En jordpagt for Europa" vil støtte gennemførelsen af genopretningsmålene⁹¹.
- (68) For at følge fremskridtene med gennemførelsen af de nationale genoprettelsesplaner, de iværksatte genopretningsforanstaltninger, de områder, der er omfattet af genopretningsforanstaltninger, og dataene om opgørelsen over hindringer for vandløbskontinuitet bør der indføres et system, der pålægger medlemsstaterne at oprette, ajourføre og offentliggøre relevante data om resultaterne af en sådan overvågning. Ved den elektroniske indberetning af data til Kommissionen bør EEA's Reportnet-system benyttes, og den administrative byrde for alle enheder bør begrænses mest muligt. For at sikre en hensigtsmæssig infrastruktur for offentlig adgang, rapportering og datadeling mellem offentlige myndigheder bør medlemsstaterne, når det er relevant, basere dataspecifikationerne på de specifikationer, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2003/4/EF⁹², Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF⁹³ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024⁹⁴.

⁹⁰ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EUT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁹¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget (COM(2021) 609 final).

⁹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

⁹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

⁹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 56).

- (69) For at sikre, at denne forordning gennemføres effektivt, bør Kommissionen efter anmodning bistå medlemsstaterne gennem instrumentet for teknisk støtte⁹⁵, som giver mulighed for skræddersyet teknisk støtte til udformning og gennemførelse af reformer. Den tekniske støtte omfatter f.eks. styrkelse af den administrative kapacitet, harmonisering af de lovgivningsmæssige rammer og udveksling af relevant bedste praksis.
- (70) Kommissionen bør aflægge rapport om medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at opfylde genopretningsmålene og -forpligtelserne i denne forordning på grundlag af EU-omspændende statusrapporter udarbejdet af EEA samt andre analyser og rapporter, som medlemsstaterne har stillet til rådighed på relevante politikområder såsom natur-, hav- og vandpolitik.
- (71) For at sikre at målene og forpligtelserne i denne forordning opfyldes, er det yderst vigtigt, at der foretages tilstrækkelige private og offentlige investeringer i genopretning, og medlemsstaterne bør integrere udgifter til biodiversitetsmål, herunder i forbindelse med offer- og omstillingsomkostninger som følge af gennemførelsen af de nationale genopretningsplaner, i deres nationale budgetter og vise, hvordan EU-midlerne anvendes. Med hensyn til EU-finansiering bidrager udgifter over EU-budgettet og EU-finansieringsprogrammer, som f.eks. programmet for miljø- og klimaindsatsen (Life)⁹⁶, Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF)⁹⁷, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)⁹⁸, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Samhørighedsfonden⁹⁹ og Fonden for Retfærdig Omstilling¹⁰⁰ samt Unionens rammeprogram for forskning og innovation, Horisont Europa¹⁰¹, til biodiversitetsmål med en ambition om, at der skal afsættes 7,5 % i 2024 og 10 % i 2026 og 2027 af de årlige udgifter under den flerårige finansielle ramme for 2021-2027¹⁰² til biodiversitetsmål. Genopretnings- og resiliensfaciliteten (RRF)¹⁰³ er

⁹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

⁹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/783 af 29. april 2021 om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (Life) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1293/2013 (EUT L 172 af 17.5.2021, s. 53).

⁹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004 (EUT L 247 af 13.7.2021, s. 1).

⁹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 af 23. december 2020 om visse overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og 2022 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013, for så vidt angår midler og anvendelse i 2021 og 2022, og forordning (EU) nr. 1308/2013, for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og 2022 (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 1).

⁹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60).

¹⁰⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1).

¹⁰¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation — og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 1).

¹⁰² Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 4331 af 22.12.2020, s. 11).

¹⁰³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

en yderligere kilde til finansiering af beskyttelse og genopretning af biodiversitet. Med hensyn til Life-programmet bør der lægges særlig vægt på hensigtsmæssig anvendelse af de strategiske naturprojekter som et specifikt redskab, der kan støtte gennemførelsen af denne forordning ved at integrere tilgængelige finansielle ressourcer på en effektiv måde.

- (72) Der findes en række EU-initiativer og nationale og private initiativer til fremme af privat finansiering, som f.eks. InvestEU-programmet¹⁰⁴, der giver mulighed for at mobilisere offentlig og privat finansiering til støtte for bl.a. forøgelse af natur og biodiversitet ved hjælp af grønne og blå infrastrukturprojekter og kulstofbindende dyrkning som en grøn forretningsmodel¹⁰⁵.
- (73) Medlemsstaterne bør ved udarbejdelsen og gennemførelsen af de nationale genopretningsplaner fremme en fair tilgang, hvor offentligheden generelt inddrages, ved at have procedurer for offentlighedens deltagelse og ved tage hensyn til lokalsamfundenes og interessenternes behov.
- (74) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115¹⁰⁶ skal de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik bidrage til opfyldelsen af og være i overensstemmelse med de langsigtede nationale mål, der er fastsat i eller udspringer af de retsakter, der er opført i bilag XIII til nævnte forordning. Nærværende forordning om naturgenopretning bør tages i betragtning, når Kommissionen i henhold til artikel 159 i forordning ((EU) 2021/2115) senest den 31. december 2025 reviderer listen i bilag XIII til nævnte forordning.
- (75) I overensstemmelse med forpligtelsen i det 8. miljøhandlingsprogram frem til 2030¹⁰⁷ bør medlemsstaterne udfase miljøskadelige tilskud på nationalt plan ved at gøre bedst mulig brug af markedsbaserede instrumenter og grønne budgetteringsværktøjer, herunder dem, der er nødvendige for at sikre en socialt retfærdig omstilling, og bistå virksomheder og andre interessenter med at udvikle standardiseret regnskabspraksis for naturkapital.
- (76) For at muliggøre den nødvendige tilpasning af nærværende forordning bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår ændring af bilag I–VII, for at tilpasse gruppen af levesteder, ajourføre oplysningerne i indekset for almindelige agerlandsfugle samt tilpasse listen over biodiversitetsindikatorer for landbrugsøkosystemer, listen over biodiversitetsindikatorer for skovøkosystemer og listen over marine arter til den seneste videnskabelige dokumentation og eksemplerne på genopretningsforanstaltninger. Det er især vigtigt, at Kommissionen foretager de relevante høringer som led i det forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer foretages i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁵². Navnlig for at sikre

¹⁰⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).

¹⁰⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, Bæredygtigt kulstofkredsløb (COM(2021) 800 final).

¹⁰⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013

¹⁰⁷ [Henvisning tilføjes efter offentliggørelse af det 8. miljøprogram].

lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter vil Europa-Parlamentet og Rådet modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter vil systematisk have adgang til møder i de ekspertgrupper i Kommissionen, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

- (77) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at præcisere metoden til overvågning af bestøvere, at præcisere metoderne til overvågning af de indikatorer for landbrugsøkosystemer, der er opført i bilag IV til denne forordning, og indikatorerne for skovøkosystemer, der er opført i bilag VI til denne forordning, at udvikle en ramme for fastsættelse af tilfredsstillende niveauer af bestøvere, af indikatorer for landbrugsøkosystemer, der er opført i bilag IV til denne forordning, og af indikatorer for skovøkosystemer, der er opført i bilag VI til denne forordning, at fastlægge et ensartet format for de nationale genopretningsplaner samt at fastsætte formatet, rammen og de nærmere ordninger for elektronisk indberetning af data og oplysninger til Kommissionen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁰⁸.
- (78) Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning. I henhold til punkt 22 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning bør denne evaluering baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi og bør danne grundlag for konsekvensanalyser af mulige yderligere tiltag. Kommissionen bør desuden vurdere, om der er behov for at fastsætte yderligere genopretningsmål på grundlag af fælles metoder til vurdering af tilstanden af de økosystemer, der ikke er omfattet af artikel 4 og 5, under hensyntagen til den seneste videnskabelige dokumentation.
- (79) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 **Genstand**

1. I denne forordning fastsættes regler med henblik på at bidrage til:

¹⁰⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (a) den fortsatte, langsigtede og vedvarende genopretning af en biologisk mangfoldig og modstandsdygtig natur i alle EU's land- og havområder ved at genoprette økosystemer
 - (b) opfyldelse af Unionens overordnede mål vedrørende modvirkning af og tilpasning til klimaændringer
 - (c) opfyldelse af EU's internationale forpligtelser.
2. Denne forordning udstikker en ramme, inden for hvilken medlemsstaterne uden ophold skal træffe effektive og områdebaserede genopretningsforanstaltninger, som tilsammen skal dække mindst 20 % af EU's land- og havområder senest i 2030 og alle økosystemer, som har behov for at blive genoprettet, senest i 2050.

Artikel 2

Geografisk anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på de økosystemer, der er omhandlet i artikel 4–10:

- (a) på medlemsstaternes område
- (b) i vandområder, på havbunden og i undergrunden på havsiden af den basislinje, hvorfra bredden af de territoriale farvande måles, til den yderste grænse af det område, hvor en medlemsstat udøver suveræne rettigheder i overensstemmelse med De Forenede Nationers havretskonvention fra 1982.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (1) "økosystem": et dynamisk system af plante-, dyre- og mikroorganismesamfund og disses abiotiske miljø, der vekselvirker som en funktionel enhed, og som omfatter naturtyper, levesteder for arter og artsbestande
- (2) "levested for en art": et miljø, der er kendetegnet ved specifikke abiotiske og biotiske faktorer, og hvor arten lever på et af stadierne i sin livscyklus
- (3) "genopretning": en proces, der aktivt eller passivt bidrager til genopretningen af et økosystem henimod eller til en god tilstand, af en naturtype til den bedste opnåelige tilstand og til dens gunstige referenceområde, af et levested for en art til en tilstrækkelig kvalitet og kvantitet eller af artsbestande til tilfredsstillende niveauer med henblik på at bevare eller øge biodiversiteten og økosystemets modstandsdygtighed
- (4) "god tilstand": en tilstand, hvor de vigtigste kendetegn ved et økosystem, nemlig dets fysiske, kemiske, kompositoriske, strukturelle og funktionelle tilstand, samt de særlige kendetegn ved dets landskab og havområde afspejler den høje grad af økologisk integritet, stabilitet og modstandsdygtighed, der er nødvendig for at sikre dets opretholdelse på lang sigt

- (5) "gunstigt referenceområde": det samlede areal af en naturtype i et givent biogeografisk område eller havområde på nationalt plan, der anses for at være det minimum, der er nødvendigt for at sikre naturtypens og dens arters levedygtighed på længere sigt, samt alle betydelige økologiske variationer heraf i dets naturlige udbredelsesområde, og som består af naturtypens areal og, hvis dette areal ikke er tilstrækkeligt, af det areal, der er nødvendigt for at genetablere naturtypen
- (6) "levested af tilstrækkelig kvalitet": kvaliteten af en arts levested, som gør det muligt at opfylde en arts økologiske krav på et givent stadium i dens livscyklus, således at den kan opretholde sig selv på længere sigt som en levedygtig del af sit levested i sit naturlige udbredelsesområde
- (7) "levested af tilstrækkelig kvantitet": kvantiteten af en arts levested, som gør det muligt at opfylde en arts økologiske krav på et givent stadium i dens livscyklus, således at den kan opretholde sig selv på længere sigt som en levedygtig del af sit levested i sit naturlige udbredelsesområde
- (8) "bestøver": et vildt dyr, der transporterer pollen fra en plantes støvknap til en plantes støvfang og dermed muliggør befrugtning og produktion af frø
- (9) "nedgang i bestøverbestande": et fald i mængden eller mangfoldigheden, eller begge dele, af bestøvere
- (10) "lokal administrativ enhed" eller "LAU": en administrativ underopdeling på lavt niveau i en medlemsstat under provins-, regions- eller statsniveau, der fastlagt i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003¹⁰⁹
- (11) "byer": LAU, hvor mindst 50 % af befolkningen bor i en eller flere urbane centre målt efter den urbaniseringsgrad, der er fastsat i henhold til artikel 4b, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 1059/2003
- (12) "mindre byer og forstæder": LAU, hvor under 50 % af befolkningen bor i et urbant center, men hvor mindst 50 % af befolkningen bor i en urban klynge målt efter den urbaniseringsgrad, der er fastsat i henhold til artikel 4b, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 1059/2003
- (13) "grønt byområde": alle grønne urbane områder løvskov, nåleskov blandet skov, naturlige græsarealer, moser og heder, kratskov og tyndt bevoksede områder – som de ses i byer, mindre byer og forstæder beregnet på grundlag af data fra Copernicus-Landovervågningstjenesten, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696¹¹⁰
- (14) "trækronedækning i byområder": det samlede areal af trædækning i byer, mindre byer og forstæder beregnet på grundlag af data om trædækningstæthed fra Copernicus-Landovervågningstjenesten, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696.

¹⁰⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

¹¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 af 28. april 2021 om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 69).

- (15) "særligt egnede områder for vedvarende energi" særligt egnede områder for vedvarende energi som defineret i artikel 2, nr. 9a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU¹¹¹.

KAPITEL II

GENOPRETNINGSMÅL OG -FORPLIGTELSE

Artikel 4

Genopretning af land-, kyst- og ferskvandsøkosystemer

1. Medlemsstaterne træffer de genopretningsforanstaltninger, der er nødvendige for at opnå en god tilstand i områder med de naturtyper, der er opført i bilag I, og som ikke er i en god tilstand. Disse foranstaltninger skal være indført på mindst 30 % af arealet af hver gruppe af naturtyper, der er opført i bilag I, og som ikke er i en god tilstand, som kvantificeret i den nationale genoprettelsesplan, jf. artikel 12, senest i 2030, på mindst 60 % senest i 2040 og på mindst 90 % senest i 2050.
2. Medlemsstaterne træffer de genopretningsforanstaltninger, der er nødvendige for at genetablere de naturtyper, der er opført i bilag I, i områder, som ikke er dækket af disse naturtyper. Disse foranstaltninger skal være indført på områder, der tegner sig for mindst 30 % af det samlede yderligere areal, der er nødvendigt for at nå det samlede gunstige referenceområde for hver gruppe af naturtyper, der er opført i bilag II, som kvantificeret i den nationale genoprettelsesplan, jf. artikel 12, senest i 2030, mindst 60 % af dette areal senest i 2040 og 100 % af arealet senest i 2050.
3. Medlemsstaterne træffer for land-, kyst- og ferskvandslevesteder for de arter, der er opført i bilag II, IV og V til direktiv 92/43/EØF, og for land-, kyst- og ferskvandslevesteder for de vilde fugle, der er omfattet af direktiv 2009/147/EF, de genopretningsforanstaltninger, som er nødvendige for at forbedre kvaliteten og kvantiteten af disse levesteder, herunder ved at genetablere dem, og for at forbedre deres konnektivitet, indtil disse levesteder er af en tilstrækkelig kvalitet og kvantitet.
4. Fastlæggelsen af de områder, der er bedst egnede til genopretningsforanstaltninger, jf. denne artikels stk. 1, 2 og 3, baseres på den bedste tilgængelige viden og den seneste videnskabelige dokumentation for tilstanden af de naturtyper, der er opført i bilag I, målt ud fra den struktur og funktion, som er nødvendig for deres opretholdelse på lang sigt, herunder deres karakteristiske arter, jf. artikel 1, litra e), i direktiv 92/43/EØF, og for kvaliteten og kvantiteten af levestederne for de arter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3. Områder, hvor tilstanden af de naturtyper, der er opført i bilag I, er ukendt, må ikke anses for at være i en god tilstand.
5. Ved fastlæggelsen af de genopretningsforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal der tages hensyn til behovet for større konnektivitet mellem de naturtyper, der

¹¹¹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (COM(2022) 222 final).

er opført i bilag I, og til de økologiske behov hos de arter, der er omhandlet i stk. 3, og som findes i de pågældende naturtyper.

6. Medlemsstaterne sikrer, at de områder, der er genstand for genopretningsforanstaltninger i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3, viser en løbende forbedring af tilstanden af de naturtyper, der er opført i bilag I, indtil der er opnået en god tilstand, og en løbende forbedring af kvaliteten af levestederne for de arter, der er omhandlet i stk. 3, indtil den tilstrækkelige kvalitet i disse levesteder er opnået. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke sker en forringelse af områder, hvori der er opnået en god tilstand, og hvori den tilstrækkelige kvalitet af levestederne for arter er opnået.
7. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke sker en forringelse af områder med de naturtyper, der er opført i bilag I.
8. Uden for Natura 2000-områder er en manglende opfyldelse af forpligtelserne i stk. 6 og 7 berettiget, hvis den skyldes:
 - (a) force majeure
 - (b) uundgåelige ændringer af levesteder, som direkte skyldes klimaændringer eller
 - (c) et projekt, som er af væsentlig samfundsmæssig interesse, og for hvilket der ud fra en vurdering af den enkelte sag ikke findes en mindre skadelig alternativ løsning.
9. I Natura 2000-områder er en manglende opfyldelse af forpligtelsen i stk. 6 og 7 berettiget, hvis den skyldes:
 - (a) force majeure
 - (b) uundgåelige ændringer af levesteder, som direkte skyldes klimaændringer eller
 - (c) en plan eller et projekt, hvortil der er tilslutning i henhold til artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF.
10. Medlemsstaterne sikrer, at der er:
 - (a) en forøgelse af levestedsarealer i en god tilstand for de naturtyper, der er opført i bilag I, indtil mindst 90 % er i en god tilstand, og indtil det gunstige referenceområde for hver naturtype i hvert biogeografiske område på medlemsstaternes område er nået
 - (b) en voksende tendens i retning af land-, kyst- og ferskvandslevesteder af tilstrækkelig kvalitet og kvantitet for de arter, der er omhandlet i bilag II, IV og V til direktiv 92/43/EØF, og for de arter, der er omfattet af direktiv 2009/147/EF.

Artikel 5

Genopretning af marine økosystemer

1. Medlemsstaterne træffer de genopretningsforanstaltninger, der er nødvendige for at skabe en god tilstand i områder med naturtyper, der er opført i bilag II, og som ikke er i en god tilstand. Disse foranstaltninger skal være indført på mindst 30 % af arealet af hver gruppe af naturtyper, der er opført i bilag II, og som ikke er i en god tilstand, som kvantificeret i den nationale genopretningsplan, jf. artikel 12, senest i 2030, på mindst 60 % senest i 2040 og på mindst 90 % senest i 2050.

2. Medlemsstaterne skal træffe de genopretningsforanstaltninger, der er nødvendige for at genetablere de naturtyper, der er opført i bilag II, i områder, som ikke er dækket af disse naturtyper. Disse foranstaltninger skal være indført på områder, der tegner sig for mindst 30 % af det samlede yderligere areal, der er nødvendigt for at nå det samlede gunstige referenceområde for hver gruppe af naturtyper som kvantificeret i den nationale genoprettelsesplan, jf. artikel 12, senest i 2030, mindst 60 % af dette areal senest i 2040 og 100 % af arealet senest i 2050.
3. Medlemsstaterne træffer for marine levesteder for de arter, der er opført i bilag III og i bilag II, IV og V til direktiv 92/43/EØF, og for marine levesteder for de vilde fugle, der er omfattet af direktiv 2009/147/EF, de genopretningsforanstaltninger, som er nødvendige for at forbedre kvaliteten og kvantiteten af disse levesteder, herunder ved at genetablere dem, og for at forbedre deres konnektivitet, indtil disse levesteder er af en tilstrækkelig kvalitet og kvantitet.
4. Fastlæggelsen af, hvilke områder der er bedst egnede til genopretningsforanstaltninger, jf. stk. 1, 2 og 3, baseres på den bedste tilgængelige viden og den seneste videnskabelige dokumentation for tilstanden af de naturtyper, der er opført i bilag II, målt ud fra den struktur og funktion, som er nødvendig for deres opretholdelse på lang sigt, herunder deres karakteristiske arter, jf. artikel 1, litra e), i direktiv 92/43/EØF, og for kvaliteten og kvantiteten af levestederne for de arter, der er omhandlet i stk. 3. Områder, hvor tilstanden af de naturtyper, der er opført i bilag II, er ukendt, må ikke anses for at være i en god tilstand.
5. Ved fastlæggelsen af de genopretningsforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal der tages hensyn til behovet for større konnektivitet mellem de naturtyper, der er opført i bilag II, og til de økologiske behov hos de arter, der er omhandlet i stk. 3, og som findes i de pågældende naturtyper.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de områder, der er genstand for genopretningsforanstaltninger i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3, viser en vedvarende forbedring af tilstanden i de naturtyper, der er opført i bilag I, indtil der er opnået en god tilstand, og en vedvarende forbedring af kvaliteten af levestederne for de arter, der er omhandlet i stk. 3, indtil den tilstrækkelige kvalitet i disse levesteder er opnået. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke sker en forringelse af områder, hvori der er opnået en god tilstand, og hvori den tilstrækkelige kvalitet af levestederne for arter er opnået.
7. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke sker en forringelse af områder med de naturtyper, der er opført i bilag II.
8. Uden for Natura 2000-områder er en manglende opfyldelse af forpligtelserne i stk. 6 og 7 berettiget, hvis den skyldes:
 - (a) force majeure
 - (b) uundgåelige ændringer af naturtyper, som direkte er forårsaget af klimaændringer eller
 - (c) et projekt, som er af væsentlig samfundsmæssig interesse, og for hvilket der ud fra en vurdering af den enkelte sag ikke findes en mindre skadelig alternativ løsning.
9. I Natura 2000-områder er en manglende opfyldelse af forpligtelsen i stk. 6 og 7 berettiget, hvis den skyldes:
 - (a) force majeure

- (b) uundgåelige ændringer af naturtyper, som direkte er forårsaget af klimaændringer eller
 - (c) en plan eller et projekt, hvortil der er tilslutning i henhold til artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF.
10. Medlemsstaterne sikrer, at der er
- (a) en forøgelse af levestedsarealer i en god tilstand for naturtyper, der er opført i bilag II, indtil mindst 90 % er i en god tilstand, og indtil det gunstige referenceområde for hver naturtype i hvert biogeografiske område på medlemsstaternes område er nået
 - (b) en voksende tendens i retning af marine levesteder af tilstrækkelig kvalitet og kvantitet for de arter, der er omhandlet i bilag III og i bilag II, IV og V til direktiv 92/43/EØF, og for de arter, der er omfattet af direktiv 2009/147/EF.

Artikel 6

Genopretning af bykosystemer

1. Medlemsstaterne sikrer senest i 2030, at der i forhold til 2021 ikke sker nettotab af grønne byområder og trækronedækningen i byområder i alle byer, mindre byer og forstæder.
2. Medlemsstaterne sikrer senest i 2040 en stigning på mindst 3 % af det samlede nationale areal af grønne byområder i byer, mindre byer og forstæder i 2021 og på mindst 5 % senest i 2050. Derudover sikrer medlemsstaterne:
 - (a) en trækronedækning i byområder på mindst 10 % i alle byer, mindre byer og forstæder senest i 2050 og
 - (b) en nettotilvækst af grønne byområder, der indarbejdes i eksisterende og nye bygninger og infrastrukturanlæg, bl.a. ved hjælp af renoveringer og fornyelser, i alle byer, mindre byer og forstæder.

Artikel 7

Genopretning af vandløbs naturlige forløb og de tilhørende flodsletters naturlige funktion

1. Medlemsstaterne udarbejder en opgørelse over de hindringer, der er for de naturlige forbindelser i overfladevands længderetning og sideløb, og kortlægger, hvilke hindringer der skal fjernes for at bidrage til opfyldelsen af de genopretningsmål, der er fastsat i denne forordnings artikel 4, og målet om at genoprette mindst 25 000 km vandløb til fritflydende vandløb i Unionen senest i 2030, uden at dette berører direktiv 2000/60/EF, især artikel 4, stk. 3, 5 og 7, og forordning (EU) nr. 1315/2013, særlig artikel 15.
2. Medlemsstaterne fjerner de hindringer, der er for overfladevands længderetning og sideløb, og som er konstateret i henhold til stk. 1, i overensstemmelse med den plan for deres fjernelse, som er omhandlet i artikel 12, stk. 2), litra f). Når medlemsstaterne fjerner hindringer, skal de primært koncentrere sig om overflødige hindringer, dvs. hindringer, der ikke længere er nødvendige med henblik på produktion af vedvarende energi, sejlads ad indre vandveje, vandforsyning eller andre anvendelser.

3. Medlemsstaterne supplerer den fjernelse af hindringer, der er omhandlet i stk. 2, med de foranstaltninger, der er nødvendige for at forbedre de tilhørende flodsletters naturlige funktion.

Artikel 8

Genopretning af bestøverbestande

1. Medlemsstaterne vender nedgangen i bestøverbestandene senest i 2030 og opnår derefter en stigende tendens i bestøverbestande, der måles hvert tredje år efter 2030, indtil der er opnået tilfredsstillende niveauer, jf. artikel 11, stk. 3.
2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastlægge en metode til at overvåge bestøverbestande. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.
3. Metoden, der er omhandlet i stk. 2, skal sikre en ensartet tilgang til indsamling af årlige data om mængden og mangfoldigheden af bestøverarter og til at vurdere tendensen i bestøverbestandene.

Artikel 9

Genopretning af landbrugsøkosystemer

1. Medlemsstaterne træffer de genopretningsforanstaltninger, der er nødvendige for at øge biodiversiteten i landbrugsøkosystemer ud over de områder, som er genstand for genopretningsforanstaltninger i henhold til artikel 4, stk. 1, 2 og 3.
2. Medlemsstaterne skal opnå en voksende tendens på nationalt niveau for hver af følgende indikatorer i landbrugsøkosystemer, som yderligere specificeret i bilag IV, målt i perioden fra datoen for denne forordnings ikrafttræden til den 31. december 2030 og hvert tredje år derefter, indtil de tilfredsstillende niveauer som fastlagt i henhold til artikel 11, stk. 3, er nået:
 - (a) indeks for sommerfugle på græsningsarealer
 - (b) lager af organisk kulstof i dyrket mineraljord
 - (c) andel af landbrugsareal med landskabstræk med stor diversitet.
3. Medlemsstaterne træffer genopretningsforanstaltninger for at sikre, at indekset for almindelige agerlandsfugle på nationalt plan baseret på de arter, der er anført i bilag V, indekseret den... *[OP please insert the date = den første dag i den måned, der følger 12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]* = 100, når følgende niveauer:
 - (a) 110 senest i 2030, 120 senest i 2040 og 130 senest i 2050 for medlemsstater, der er opført i bilag V, med historisk set mere reducerede bestande af agerlandsfugle
 - (b) 105 senest i 2030, 110 senest i 2040 og 115 senest i 2050 for medlemsstater, der er opført i bilag IV, med historisk set mindre reducerede bestande af agerlandsfugle.
4. Medlemsstaterne træffer genopretningsforanstaltninger for organisk jord, der anvendes til landbrugsformål, og som er drænedes tørveområder. Disse foranstaltninger skal være indført på mindst:

- (a) 30 % af sådanne områder senest i 2030, hvoraf mindst en fjerdedel skal genoprettes til vådområder
 - (b) 50 % af sådanne områder senest i 2040, hvoraf mindst halvdelen skal genoprettes til vådområder
 - (c) 70 % af sådanne områder senest i 2050, hvoraf mindst halvdelen skal genoprettes til vådområder.
- (16) Medlemsstaterne kan træffe genopretningsforanstaltninger, herunder til genopretning af vådområder, i områder med tørveudvinding og lade disse områder indgå i beregningen af, om de respektive mål, der er omhandlet i første afsnit, litra a), b) og c), er opfyldt.
- (17) Medlemsstaterne kan derudover træffe genopretningsforanstaltninger for at genoprette organisk jord, som udgør drænede tørvemoser, der benyttes til anden arealanvendelse end landbrug og tørveudvidning, og lade sådanne genoprettede vådområder indgå med højst 20 % i beregningen af, om de mål, der er anført i første afsnit, litra a), b) og c), er opfyldt.

Artikel 10

Genopretning af skovøkosystemer

1. Medlemsstaterne træffer de genopretningsforanstaltninger, der er nødvendige for at øge biodiversiteten i skovøkosystemer ud over de områder, som er genstand for genopretningsforanstaltninger i henhold til artikel 4, stk. 1, 2 og 3.
2. Medlemsstaterne skal opnå en voksende tendens på nationalt niveau for hver af følgende indikatorer i skovøkosystemer, som yderligere specificeret i bilag VI, målt i perioden fra datoen for denne forordnings ikrafttræden til den 31. december 2030 og hvert tredje år derefter, indtil de tilfredsstillende niveauer som fastlagt i henhold til artikel 11, stk. 3, er nået:
 - (a) stående dødt ved
 - (b) liggende dødt ved
 - (c) andel af skove med en uens alderssammensætning
 - (d) skovkonnektivitet
 - (e) indeks for almindelige skovfugle
 - (f) lager af organisk kulstof.

KAPITEL III

NATIONALE GENOPRETNINGSPLANER

Artikel 11

Udarbejdelse af nationale genopretningsplaner

1. Medlemsstaterne udarbejder nationale genopretningsplaner og gennemfører den forberedende overvågning og forskning, der er nødvendig for at fastlægge, hvilke genopretningsforanstaltninger der er nødvendige for at opfylde de mål og forpligtelser, der er anført i artikel 4–10, under hensyntagen til den seneste videnskabelige dokumentation.
2. Medlemsstaterne kvantificerer det område, der skal genoprettes for at nå de genopretningsmål, der er fastsat i artikel 4 og 5, under hensyntagen til tilstanden af de naturtyper, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 5, stk. 1 og 2, og kvaliteten og kvantiteten af levestederne for de arter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 3, og som findes på deres område. Kvantificeringen baseres bl.a. på følgende oplysninger:
 - (a) for hver naturtype:
 - i) det samlede levestedsareal og et kort over dets nuværende udbredelse
 - ii) den del af levestedsarealet, som ikke er i en god tilstand
 - iii) det gunstige referenceområde, idet der tages hensyn til dokumenterede tab inden for mindst de seneste 70 år og de forventede ændringer i miljøforholdene som følge af klimaændringer
 - iv) de områder, der er bedst egnede til en genetablering af naturtyper i lyset af aktuelle og forventede ændringer i miljøforholdene som følge af klimaændringer
 - (b) kvaliteten og kvantiteten af de levesteder for arter, som er nødvendig for at sikre deres gunstige bevaringsstatus, idet der tages hensyn til, hvilke områder der er bedste egnede til at genetablere disse levesteder, og hvilken konnektivitet der er nødvendig mellem levestederne, for at artsbestandene kan trives, samt aktuelle og forventede ændringer af miljøforholdene som følge af klimaændringer.
3. Medlemsstaterne fastsætter senest i 2030 tilfredsstillende niveauer for hver af de indikatorer, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, ved hjælp af en åben og effektiv proces og vurdering, der baseres på den seneste videnskabelige dokumentation og, hvis den foreligger, den ramme, der er omhandlet i artikel 17, stk. 9.
4. Medlemsstaterne udpeger og kortlægger de landbrugs- og skovområder, der har behov for genopretning, navnlig de områder, der som følge af intensivering eller andre forvaltningsfaktorer har behov for større konnektivitet og for større landskabsmæssig diversitet.
5. Medlemsstaterne fastlægger synergier med modvirkning af klimaændringer, tilpasning til klimaændringer og forebyggelse af katastrofer og prioriterer

genopretningsforanstaltningerne i overensstemmelse hermed. Medlemsstaterne tager også hensyn til:

- (a) deres integrerede nationale energi- og klimaplan, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EU) 2018/1999
 - (b) deres langsigtede strategi, der er omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2018/1999
 - (c) det bindende EU-mål for 2030, der er omhandlet i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU.
6. Medlemsstaterne koordinerer udarbejdelsen af nationale genopretningsplaner med udpegelsen af særligt egnede områder for vedvarende energi. Under udarbejdelsen af naturgenopretningsplanerne skal medlemsstaterne sikre synergier med de særligt egnede områder for vedvarende energi, der allerede er udpeget, og sikre, at de særligt egnede områder for vedvarende energis funktion, herunder de tilladelsesprocedurer, der gælder særligt egnede områder for vedvarende energi, jf. direktiv (EU) 2018/2001, forbliver uændret.
7. Medlemsstaterne tager ved udarbejdelsen af deres nationale genopretningsplan følgende i betragtning:
- (a) de bevaringsforanstaltninger, der er truffet for Natura 2000-lokaliteter i overensstemmelse med direktiv 92/43/EØF
 - (b) de prioriterede aktionsplaner, der er udarbejdet i overensstemmelse med direktiv 92/43/EØF
 - (c) de foranstaltninger, der træffes for at opnå en god økologisk og kemisk tilstand for vandområder, herunder i de vandområdeplaner, der udarbejdes i overensstemmelse med direktiv 2000/60/EF
 - (d) de havstrategier til opnåelse af en god miljøtilstand for Unionens havområder, der udarbejdes i overensstemmelse med direktiv 2008/56/EF
 - (e) de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening, som udarbejdes i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/2284
 - (f) de nationale strategier og handlingsplaner for biologisk mangfoldighed, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 6 i biodiversitetskonventionen
 - (g) de bevaringsforanstaltninger, der vedtages som led i den fælles fiskeripolitik.
8. Medlemsstaterne gør ved udarbejdelsen af deres nationale genopretningsplaner brug af de forskellige eksempler på genopretningsforanstaltninger, der er anført i bilag VII, afhængigt af de særlige nationale og lokale vilkår og den seneste videnskabelige dokumentation.
9. Ved udarbejdelsen af de nationale genopretningsplaner tager medlemsstaterne sigte mod at optimere økosystemernes økologiske, økonomiske og sociale funktion samt deres bidrag til den bæredygtige udvikling i de relevante regioner og lokalsamfund.
10. Medlemsstaterne fremmer om muligt synergier med andre medlemsstaters nationale genopretningsplaner, særlig for økosystemer, der går på tværs af grænser.
11. Medlemsstaterne sikrer, at udarbejdelsen af genopretningsplanen er åben, inklusiv og effektiv, og at offentligheden på et tidligt tidspunkt får mulighed for reelt at deltage i udarbejdelsen. Høringerne skal overholde kravene i artikel 4–10 i direktiv 2001/42/EF.

Artikel 12

De nationale genopretningsplaners indhold

1. De nationale genopretningsplaner skal omfatte perioden frem til 2050 med mellemliggende frister, der svarer til målene og forpligtelserne i artikel 4–10.
2. Medlemsstaterne medtager følgende elementer i deres nationale genopretningsplan, idet de benytter det ensartede format, der fastlægges i henhold til denne artikels stk. 4:
 - (a) kvantificeringen af de områder, der skal genoprettes for at nå de genopretningsmål, der er fastsat i artikel 4–10, på grundlag af det forberedende arbejde, der er udført i overensstemmelse med artikel 11, og geografiske koordinatsatte kort over disse områder.
 - (b) en beskrivelse af de genopretningsforanstaltninger, der er planlagt eller truffet for at opfylde de mål og forpligtelser, der er anført i artikel 4–10 og en specifikation af, hvilke af disse genopretningsforanstaltninger der er planlagt eller truffet som led i Natura 2000-nettet, der er oprettet i overensstemmelse med direktiv 92/43/EØF
 - (c) en angivelse af de foranstaltninger, der skal sikre, at områder, der er dækket af naturtyperne i bilag I og II, ikke forringes i de områder, hvori der er opnået en god tilstand, og at levestederne for de arter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 3, ikke forringes i de områder, hvori den tilstrækkelige kvalitet af levestederne for arter er opnået, jf. artikel 4, stk. 6, og artikel 5, stk. 6
 - (d) en angivelse af de foranstaltninger, der skal sikre, at de områder, der er dækket af naturtyperne i bilag I og II, ikke forringes, jf. artikel 4, stk. 7, og artikel 5, stk. 7
 - (e) opgørelsen over hindringer og de hindringer, der skal fjernes, jf. artikel 7, stk. 1, planen for fjernelse af dem, jf. artikel 7, stk. 2, og et skøn over den længde af fritflydende vandløb, der skal opnås ved at fjerne disse hindringer senest i 2030 og 2050, og eventuelle andre foranstaltninger til at genetablere flodsletters naturlige funktion, jf. artikel 7, stk. 3
 - (f) fristerne for at indføre genopretningsforanstaltningerne, jf. artikel 4–10.
 - (g) et særligt afsnit, som beskriver de skræddersyede genopretningsforanstaltninger i deres regioner i den yderste periferi, hvis det er relevant
 - (h) overvågningen af de områder, der er genstand for genopretning, jf. artikel 4 og 5, samt proceduren for at vurdere, om de genopretningsforanstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 4–10, er effektive, og for om nødvendigt at revidere disse genopretningsforanstaltninger for at sikre, at målene og forpligtelserne i artikel 4–10 opfyldes
 - (i) en angivelse af de bestemmelser, der skal sikre, at de genopretningsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 4–10, har en fortsat, langsigtet og vedvarende virkning
 - (j) de anslåede sidegevinster, som genopretningsforanstaltningerne vil have over tid for modvirkningen af klimaændringer, samt de generelle samfundsøkonomiske fordele ved disse foranstaltninger

- (k) et særligt afsnit, hvori det beskrives, hvordan der i den nationale genopretningsplan tages hensyn til:
 - i) klimaændringsscenariernes relevans for planlægningen af, hvilke genopretningsforanstaltninger der skal gennemføres, og hvor de skal gennemføres
 - ii) genoprettelsesforanstaltningernes potentiale til at mindske klimaændringernes konsekvenser for naturen, til at forebygge naturkatastrofer og til at fremme tilpasning
 - iii) synergier med nationale tilpasningsstrategier eller -planer og nationale rapporter om katastroferisikovurdering
 - iv) en oversigt over samspillet mellem de foranstaltninger, der er medtaget i den nationale genopretningsplan og den nationale energi- og klimaplan
 - (l) det anslåede behov for finansiering til at gennemføre genopretningsforanstaltningerne, som skal omfatte en beskrivelse af støtten til interessenter, der berøres af genopretningsforanstaltninger eller andre nye forpligtelser som følge af denne forordning, og af midlerne til den planlagte offentlige eller private finansiering, herunder (sam)finansiering med EU-finansieringsinstrumenter
 - (m) en angivelse af de tilskud, som har en negativ indvirkning på opfyldelsen af målene og forpligtelserne i denne forordning
 - (n) et resumé af proceduren for udarbejdelse og indførelse af den nationale genopretningsplan, bl.a. oplysninger om offentlighedens deltagelse, og af, hvordan der er taget hensyn til lokalsamfundenes og interessenternes behov
 - (o) et særligt afsnit om, hvordan der i henhold til artikel 14, stk. 5, er taget hensyn til bemærkninger, som Kommissionen har fremsat til udkastet til den nationale genopretningsplan i henhold til artikel 14, stk. 4. Hvis den pågældende medlemsstat ikke tager hensyn til en bemærkning fra Kommissionen eller en væsentlig del deraf, angiver medlemsstaterne årsagerne hertil.
3. De nationale genopretningsplaner skal, hvis det er relevant, indeholde de bevaringsforanstaltninger, som en medlemsstat agter at vedtage som led i den fælles fiskeripolitik, herunder bevaringsforanstaltninger i fælles henstillinger, som en medlemsstat agter at iværksætte i overensstemmelse med proceduren i forordning (EU) nr. 1380/2013, og eventuelle relevante oplysninger om disse foranstaltninger.
4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge et ensartet format for de nationale genopretningsplaner. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2. Ved udarbejdelsen af det ensartede format bistår Kommissionen af Det Europæiske Miljøagentur (EEA).

Artikel 13

Indgivelse af udkastet til den nationale genopretningsplan

Medlemsstaterne indgiver et udkast til den nationale genopretningsplan, der er omhandlet i artikel 11 og 12, til Kommissionen senest den... *[OP please insert the date = den første dag i den måned, der følger 24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].*

Artikel 14

Vurdering af de nationale genopretningsplaner

1. Kommissionen vurderer udkastene til de nationale genoprettelsesplaner senest seks måneder efter modtagelsen. Når Kommissionen foretager sin vurdering, arbejder den tæt sammen med den pågældende medlemsstat.
2. Når Kommissionen vurderer udkastet til den nationale genopretningsplan, ser den på, om planen er i overensstemmelse med artikel 12, og om den er egnet til at opfylde de mål og forpligtelser, der er fastsat i artikel 4–10, samt Unionens overordnede mål, jf. artikel 1, og de særlige mål, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, om at genoprette mindst 25 000 km vandløb og gøre dem til fritflydende vandløb i Unionen senest i 2030 og målet for 2030 om at, mindst 10 % af landbrugsarealet skal være dækket med landskabstræk med stor diversitet.
3. Ved vurderingen af udkastene til de nationale genopretningsplaner bistås Kommissionen af eksperter eller EEA.
4. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger til medlemsstaterne inden for seks måneder fra datoen for modtagelsen af udkastet til den nationale genopretningsplan.
5. Medlemsstaterne tager behørigt hensyn til eventuelle bemærkninger fra Kommissionen i deres endelige nationale genopretningsplan.
6. Medlemsstaterne afslutter, offentliggør og indgiver de nationale genopretningsplaner til Kommissionen inden for seks måneder fra datoen for modtagelsen af Kommissionens bemærkninger.

Artikel 15

Revision af de nationale genopretningsplaner

1. Medlemsstaterne tager deres nationale genopretningsplan op til revision mindst en gang hvert tiende år i overensstemmelse med artikel 11 og 12, idet de tager hensyn til de fremskridt, der er gjort med planernes gennemførelse, den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation samt den tilgængelige viden om ændringer eller forventede ændringer i miljøforholdene som følge af klimaændringer.
2. Hvis det viser sig, at foranstaltningerne i den nationale genoprettelsesplan ikke vil være tilstrækkelige til at opfylde de mål og forpligtelser, der er fastsat i artikel 4–10, baseret på overvågningen i henhold til artikel 17, ændrer medlemsstaterne den nationale genoprettelsesplan og medtager supplerende foranstaltninger.
3. På grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1 og 2, og den vurdering, der er omhandlet i artikel 18, stk. 4 og 5, kan Kommissionen, hvis den finder, at medlemsstatens fremskridt ikke er tilstrækkeligt til at opfylde målene og forpligtelserne i artikel 4–10, anmode den pågældende medlemsstat om at indgive et ajourført udkast til den nationale genopretningsplan med supplerende foranstaltninger. Denne ajourførte nationale genopretningsplan med supplerende foranstaltninger offentliggøres og indgives seks måneder efter datoen for modtagelsen af Kommissionens anmodning.

Artikel 16

Adgang til klage og domstolsprøvelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner i befolkningen i henhold til national ret, som har en tilstrækkelig interesse i, eller som gør gældende, at en rettighed er blevet krænkede, har adgang til ved en domstol eller et uafhængigt og upartisk organ, der er oprettet ved lov, at få prøvet den materielle eller processuelle lovlighed af de nationale genopretningsplaner og eventuelle undladelser fra de kompetente myndigheders side, uanset hvilken rolle disse enkeltpersoner i befolkningen har spillet under udarbejdelsen og indførelsen af den nationale genopretningsplan.
2. Medlemsstaterne fastlægger, hvad der udgør en tilstrækkelig interesse og krænkelse af en rettighed i overensstemmelse med målet om at give offentligheden bred adgang til klage og domstolsprøvelse. Med henblik på stk. 1 anses enhver ikkestatslig organisation, der arbejder for at fremme miljøbeskyttelse, og som opfylder alle krav efter national lovgivning, for at have rettigheder, der kan krænkede, og dens interesser anses for tilstrækkelige.
3. De i stk. 1 omhandlede klageprocedurer skal være rimelige, rettidige og gratis eller ikke uoverkommeligt dyre, og de skal sikre passende og effektive retsmidler, herunder foreløbige retsmidler, hvis det er nødvendigt.
4. Medlemsstaterne sikrer, at der stilles praktiske oplysninger til rådighed for offentligheden om den adgang til klage og domstolsprøvelse, der er omhandlet i denne artikel.

KAPITEL IV

OVERVÅGNING OG RAPPORTERING

Artikel 17

Overvågning

1. Medlemsstaterne overvåger følgende:
 - (a) tilstanden og tendensen i tilstanden af de naturtyper samt kvaliteten af og tendensen i kvaliteten af de levesteder for arter, der er omhandlet i artikel 4 og 5, i de områder, der er omfattet af genopretningsforanstaltninger, på grundlag af den overvågning, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra h)
 - (b) arealet af grønne byområder og trækronedækningen i byer, mindre byer og forstæder, som omhandlet i artikel 6
 - (c) de indikatorer for biodiversiteten i landbrugsøkosystemer, der opført i bilag IV
 - (d) de bestande af almindelige agerlandsfugle, der er opført i bilag V
 - (e) de indikatorer for biodiversiteten i skovøkosystemer, der opført i bilag VI
 - (f) mængden og mangfoldigheden af bestøverarter efter den metode, der etableres i henhold til artikel 8, stk. 2
 - (g) arealet af og tilstanden i områder, som er dækket af de naturtyper, der er opført i bilag I og II, i hele deres område

- (h) arealet og kvaliteten af levestederne for de arter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 3, i hele deres område
2. Overvågningen i henhold til stk. 1, litra a), starter, så snart genopretningsforanstaltningerne er truffet.
 3. Overvågningen i overensstemmelse med stk. 1, litra b), c), d) og e), påbegyndes den *[OP please insert the date of entry into force of this Regulation]*.
 4. Overvågningen i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra f), påbegyndes et år efter ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2.
 5. Overvågningen i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra a), b) og c), vedrørende lageret af organisk kulstof i dyrket mineraljord og andelen af landbrugsarealer med landskabstræk med stor diversitet og litra e) vedrørende stående dødt ved, liggende dødt ved, andelen af skove med uens alderssammensætning, skovkonnektivitet og lageret af organisk kulstof foretages mindst hvert tredje år og om muligt hvert år. Overvågningen i overensstemmelse med nævnte stykke, litra c), vedrørende indekset for sommerfugle på græsarealer, nævnte stykke, litra d) og e), vedrørende indekset for almindelige skovfugle og nævnte stykke, litra f), vedrørende bestøverarter foretages hvert år. Overvågningen i overensstemmelse med nævnte stykke, litra g) og h), foretages mindst hver sjette år og koordineres med rapporteringscyklussen i henhold til artikel 17 i direktiv 92/43/EØF.
 6. Medlemsstaterne sikrer, at de indikatorer for landbrugsøkosystemer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra b), og de indikatorer for skovøkosystemer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra a), b), og f), i denne forordning overvåges på en måde, der stemmer overens med den overvågning, der kræves i henhold til forordning (EU) 2018/841 og forordning (EU) 2018/1999.
 7. Medlemsstaterne offentliggør de data, der indsamles ved den overvågning, der foretages i henhold til nærværende artikel, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF¹¹², og med den overvågningshyppighed, der er fastsat i stk. 5.
 8. Medlemsstaternes overvågningssystemer skal fungere på grundlag af elektroniske databaser og geografiske informationssystemer og maksimere adgangen til og anvendelsen af data og tjenester fra telemålingsteknologier, jordobservationstjenester (Copernicustjenester), in situ-sensorer og -udstyr eller borgervidenskabsdata, idet der gøres størst muligt brug af de muligheder, som kunstig intelligens og avanceret dataanalyse og -behandling giver.
 9. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at:
 - (a) præcisere metoderne til overvågning af de indikatorer for landbrugsøkosystemer, der er opført i bilag IV
 - (b) præcisere metoderne til overvågning af de indikatorer for skovøkosystemer, der er opført i bilag VI

¹¹²

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

- (c) udvikle en ramme for fastsættelse af tilfredsstillende niveauer som omhandlet i artikel 11, stk. 3.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.

Artikel 18

Rapportering

1. Medlemsstaterne meddeler hvert år fra den *[OP please insert the date = datoen for denne forordnings ikrafttræden]* elektronisk Kommissionen, hvilket område der er genstand for de genopretningsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 4–10, og hvilke hindringer, jf. artikel 7, der er blevet fjernet.
2. Medlemsstaterne meddeler mindst hvert tredje år Kommissionen, der bistås af EEA, følgende oplysninger:
 - (a) status over gennemførelsen af den nationale genoprettelsesplan, indførelsen af genopretningsforanstaltninger og opfyldelsen af de mål og forpligtelser, der er fastlagt, jf. artikel 4–10
 - (b) resultaterne af den overvågning, der foretages i henhold til artikel 17. Rapporteringen af resultaterne af den overvågning, der foretages i henhold til artikel 17, stk. 1, litra g) og h), bør indgives i form af geografiske koordinatsatte kort
 - (c) beliggenheden og omfanget af de områder, der er omfattet af genopretningsforanstaltninger, jf. artikel 4 og 5 og artikel 9, stk. 4, herunder et geografisk koordinatsat kort over disse områder
 - (d) en ajourført opgørelse over de hindringer, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1)
 - (e) oplysninger om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at opfylde finansieringsbehovet, jf. artikel 12, stk. 2, litra l), herunder en gennemgang af faktiske investeringer i forhold til de oprindelige investeringsoverslag.

De første rapporter indgives i juni 2031 og dækker perioden frem til 2030.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge formatet, strukturen og de nærmere bestemmelser for, hvordan oplysningerne i denne artikels stk. 1 og 2 skal forelægges. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2. Ved fastlæggelsen af formatet, strukturen og de nærmere bestemmelser for den elektroniske rapportering bistås Kommissionen af EEA.
4. EEA forelægger Kommissionen en årlig teknisk oversigt over fremskridtene hen imod opfyldelsen af de mål og forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, på grundlag af de data, som medlemsstaterne har stillet til rådighed i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, og artikel 17, stk. 7.
5. EEA forelægger Kommissionen en EU-omspændende teknisk rapport om fremskridtene hen imod opfyldelsen af de mål og forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, på grundlag af de data, som medlemsstaterne har stillet til rådighed i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, 2 og 3. Det kan også anvende oplysninger, der er meddelt i henhold til artikel 17 i direktiv 92/43/EØF, artikel 15 i direktiv 2000/60/EF, artikel 12 i direktiv 2009/147/EF og artikel 18 i direktiv

2008/56/EF. Rapporten indgives senest i juni 2032, og de efterfølgende rapporter indgives derefter hvert tredje år.

6. Kommissionen fremsender fra 2029 hvert tredje år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning.
7. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, er tilstrækkelige og ajourførte, og at de stilles til rådighed for offentligheden i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF, direktiv 2007/2/EF og direktiv (EU) 2019/1024.

KAPITEL V

DELEGEREDE BEFØJELSER OG UDVALGSPROCEDURE

Artikel 19

Ændring af bilag

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på at ændre bilag I for at tilpasse grupperne af naturtyper.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på at ændre bilag II for at tilpasse listen over naturtyper og grupperne af naturtyper.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på at ændre bilag III for at tilpasse listen over marine arter, der er omhandlet i artikel 5, i overensstemmelse med den seneste videnskabelige dokumentation.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på at ændre bilag IV for at tilpasse de beskrivelser, enheder og metoder, der gælder indikatorerne for landbrugsøkosystemer i overensstemmelse med den seneste videnskabelige dokumentation.
5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på at ændre bilag V for at tilpasse den liste over arter, der anvendes til indekset for almindelige agerlandsfulge i medlemsstaterne.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på at tilpasse de beskrivelser, enheder og metoder, der gælder indikatorerne for skovøkosystemer i overensstemmelse med den seneste videnskabelige dokumentation.
7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 med henblik på at ændre bilag VII for at tilpasse listen over eksempler på genopretningsforanstaltninger.

Artikel 20

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 19, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den *[OP please insert the date of entry into force of this Regulation]*. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 19 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som de enkelte medlemsstater har udpeget, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016¹¹³.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 19 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

¹¹³ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 22

Revision

1. Kommissionen tager anvendelsen af denne forordning op til revision inden den 31. december 2035.
2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om de vigtigste resultater af revisionen. Hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt, ledsages rapporten af et lovgivningsforslag om ændring af de relevante bestemmelser i denne forordning, idet der tages højde for behovet for at fastsætte yderligere genopretningsmål på grundlag af fælles metoder til vurdering af tilstanden af økosystemer, som ikke er omfattet af artikel 4 og 5, og den seneste videnskabelige dokumentation.

Artikel 23

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om naturgenopretning

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Politikområde: 09 Miljø- og klimainsats

Aktiviteter:

09 02 — Program for miljø- og klimainsatsen (LIFE)

09 10 — Det Europæiske Miljøagentur (EEA)

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

☒ en ny foranstaltning

☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning¹¹⁴

☐ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

☐ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

Formålet med forslaget til forordning er at bidrage til den fortsatte, langsigtede og vedvarende genopretning af en mangfoldig og modstandsdygtig natur i alle EU's land- og havområder ved at genoprette økosystemer, levesteder og arter og bidrage til at nå EU's mål for modvirkning af klimaændringer og klimatilpasning og opfylde EU's internationale forpligtelser.

Ud over det generelle mål er det mere specifikke mål med forordningen:

- at genoprette forringede økosystemer i hele EU til god tilstand senest i 2050 og at få dem på vej mod genopretning senest i 2030. Når økosystemerne først er blevet genoprettet, bør de bevares i en god tilstand.

Ud fra det specifikke mål er de operationelle mål:

- at fastlægge retligt bindende mål for genopretning af økosystemer til en god tilstand og opretholdelse heraf.

- at fastlægge en effektiv ramme med henblik på at sikre gennemførelse, især opfyldelse af medlemsstaternes forpligtelse til at vurdere deres økosystemer og udarbejde en national genopretningsplan samt til at rapportere og revidere.

1.4.2. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

¹¹⁴ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

Samfundet som helhed drager fordel af naturgenopretning i form af bedre modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og katastroferisikostyring. Naturgenopretning skaber endvidere beskæftigelse og indkomstmuligheder og har positive konsekvenser for borgernes sundhed, den skaber større natur- og kulturarv og identitet samt bedre fødevarekvalitet og sikkerhed for fødevarer og vand. En lang række økonomiske sektorer vil også drage fordel, især dem, der er stærkt afhængige af økosystemtjenester såsom landbrugsfødevarer, fiskeri, skovbrug, vandforsyningsselskaber, turisme og den finansielle sektor.

Genopretning af økosystemer har vist sig at være omkostningseffektiv (fordelene opvejer langt omkostningerne), men kræver investeringer, der medfører økonomiske omkostninger og offeromkostninger for forvaltere af jord og naturressourcer, som der dog kan kompenseres for gennem incitamenter fra staten og købere af økosystemtjenester. Det er medlemsstaternes fremgangsmåde og valg af genopretnings, opretholdelses- og kompensationsforanstaltninger, som mere præcist afgør, hvilke interessenter der bliver berørt, samt hvordan og hvornår de berøres. De eventuelle kortsigtede omkostninger, der er forbundet med de indkomsttab, som visse befolkningsgrupper såsom landbrugere, skovejere eller fiskere kan pådrage sig, mens de omlægges til mere bæredygtige metoder, kan helt eller delvist dækkes af finansiering fra EU eller andre kilder.

Den foreslåede forordning påvirker også offentlige myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt plan, da de spiller en rolle i forbindelse med kortlægningen og vurderingen af økosystemer og økosystemtjenester og i planlægningen, finansieringen, gennemførelsen og overvågningen af genopretningsprogrammer. De administrative byrder vil også blive minimeret ved at anvende mekanismer til overvågning og rapportering i henhold til gældende lovgivning for mål, der fastsættes i første trin (navnlig fugle- og naturtypedirektivet, vandrammedirektivet og havstrategirammedirektivet og LULUCF-forordningen), samt data, som allerede indsamles direkte af Det Europæiske Miljøagentur og Det Fælles Forskningscenter, f.eks. via Copernicus. I andet trin vil der blive fastsat yderligere mål og referencescenarier for økosystemer, for hvilke der endnu ikke fuldt ud er udarbejdet data og overvågningsmekanismer. De eksisterende mekanismer vil derfor blive suppleret med udviklingen af en metode til at vurdere alle økosystemers tilstand.

1.4.3. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Gennemførelsen af forslaget bør sikre, at økosystemer i hele EU er på vej mod genopretning senest i 2030 og er genoprettet til en god tilstand senest i 2050.

Der er fastlagt to hovedindikatorer til at overvåge gennemførelsen:

- De genopretnings- og genetableringsforanstaltninger/-aktiviteter, som medlemsstaterne indfører for at sikre økosystemernes genopretning.
- Økosystemernes tilstand og deres bevaringsstatus på nationalt og/eller (biogeografisk) regionalt plan, og om de viser en positiv tendens i forhold til det relevante referencescenarie for det pågældende økosystem.

Definitionen af økosystemer i en god tilstand og fastlæggelsen af hensigtsmæssige genopretnings- og genetableringsforanstaltninger varierer på tværs af økosystemerne. Der er fastsat definitioner, referencescenarier, mål og overvågning for levesteder, der

er omfattet af bilag I til naturtypedirektivet. Hvad angår de øvrige økosystemer, som der endnu ikke fuldt ud er udarbejdet data og overvågningsmekanismer for, fastlægges der en proces i forslaget til at udvikle en EU-omspændende metode til at vurdere disse økosystemers tilstand med mulighed for senere at fastsætte yderligere specifikke mål og referencescenarier. For flere af disse økosystemer, som f.eks. by-, landbrugs- og skovøkosystemer, findes der dog allerede oplysninger om flere indikatorer vedrørende økosystemers tilstand via paneuropæiske overvågningsordninger (f.eks. under Forest Europe) eller de indsamles allerede af Det Europæiske Miljøagentur eller Kommissionen via f.eks. Copernicus. Indikatorerne bør være relevante, accepterede, troværdige, enkle og robuste.

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Det understreges i den europæiske grønne pagt, at en bedre beskyttelse og genopretning af naturen er vigtig. I EU's biodiversitetsstrategi for 2030 fastsættes et generelt mål om at vende tabet af biodiversitet, således at Europas biodiversitet er på vej mod genopretning senest i 2030, og alle økosystemer senest i 2050 er genoprettet, gjort modstandsdygtige og tilstrækkeligt beskyttede. Både Europa-Parlamentet og Rådet har også insisteret på, at indsatsen for at genoprette økosystemerne skal intensiveres.

Den foreslåede forordning finder direkte anvendelse fra datoen for dens ikrafttræden.

En del administrative opgaver skal dog iværksættes så hurtigt som muligt, og for nogles vedkommende allerede i 2022 (dvs. som forberedelse på forordningens ikrafttræden, inden Europa-Parlamentets og Rådets godkendelse), og for andres efter ikrafttrædelsen. Selv om nogle opgaver vil være enkeltstående (indførelse af IT-infrastruktur), vil andre være tilbagevendende, så længe forordningen finder anvendelse. Det gælder navnlig:

Inden forordningens ikrafttræden:

a) 2022-2023: Kommissionen (GD ENV og JRC) vil i samarbejde med EEA og medlemsstaterne udvikle en metode til at vurdere tilstanden af de økosystemer, som der endnu ikke findes overvågningsmetoder og referencescenarier for, så der kan fastsættes yderligere genopretningsmål for ved at ændre forordningen. JRC vil gennem en administrativ ordning bistå GD ENV med at udvikle hensigtsmæssige metoder og referencescenarier.

b) 2022-2024: Kommissionen vil udarbejde en vejledning om genopretningsaktiviteter og praksis vedrørende genopretningsstyring for at opfordre og sætte medlemsstaterne i stand til at indlede genopretningsarbejdet tidligt, herunder for de økosystemer, som der endnu ikke er fastsat mål for.

Efter forordningens ikrafttræden:

c) 2024: Kommissionen vil ved hjælp af udvalgsproceduren vedtage et ensartet format for de nationale genopretningsplaner (herunder f.eks. formater for elektronisk rapportering til opgørelsen over hindringer for vandløbskontinuitet) og et rapporteringsformat.

d) 2024 og 2025: Kommissionen vil vedtage vejledninger om fortolkningen af naturtyper i bilag II og om nye metoder til at vurdere økosystemernes tilstand (f.eks. er økosystemerne i regionerne i den yderste periferi ikke omfattet af naturtypedirektivet) samt gennemførelsesretsakter om metoden til at overvåge bestøvere (metoden vil sikre en standardiseret tilgang til indsamling af årlige data om bestøverarters mængde og mangfoldighed og til vurdering af udviklingen i bestøverbestande) og om metoderne til at overvåge indikatorerne i landbrugs- og skovøkosystemer.

Medlemsstaterne påbegynder hurtigst muligt efter forordningens ikrafttræden vurderingen af økosystemerne, for så vidt angår områder med økosystemer i en god tilstand, områder i en forringet tilstand, og områder, der er gået tabt i løbet af de seneste 70 år, og som vil egne sig bedst til en genetablering af økosystemet.

e) 2026- 2027: Kommissionen modtager de nationale genopretningsplaner fra medlemsstaterne, som skal indgive disse inden for år regnet fra forordningens ikrafttræden. De nationale genopretningsplaner skal bl.a. omfatte resultaterne af vurderingen af økosystemerne, kvantificerede genopretningsbehov og genopretningsforanstaltninger, der er angivet i detaljer for de enkelte geografiske områder baseret på kortlægningen og opgørelsen, en angivelse af de grænseoverskridende aspekter, en tidsplan for gennemførelsen af genopretningsforanstaltningerne, omkostningerne til gennemførelsen og den overvågning, der er planlagt efter genopretningen, samt revisionsmekanismen.

f) 2026-2027 (første runde, eventuelt med efterfølgende ajourføringer fra medlemsstaterne): DG ENV vurderer med bistand fra eksperter (kontrakt) og EEA de nationale genopretningsplaner, som medlemsstaterne har indgivet.

g) 2026-2027: Offentlige udbud (tjenesteydelseskontrakt) med henblik på en (eller flere) konsekvensanalyse(r) eller/og en administrativ ordning med JRC om at fastsætte nye mål og tilsvarende referencescenarier.

Medlemsstaterne skal aflægge rapport mindst hvert tredje år (første gang fem år efter forordningens ikrafttræden) om de genopretningsforanstaltninger, der er truffet, og om resultaterne af overvågningen af dem.

h) Fra 2030 og derefter hvert tredje år: EEA udarbejder en EU-omspændende statusrapport baseret på de enkelte medlemsstaters fremskridt med at opfylde målene, de genopretningsforanstaltninger og tendenser i tilstanden, som medlemsstaterne indberetter som led i deres rapporteringsforpligtelser, samt resultaterne af tendensen i bevaringsstatussen for levesteder og arter baseret på de overvågningsdata, som medlemsstaterne indberetter i henhold til artikel 17 i naturtypedirektivet og artikel 12 i fugledirektivet, og de oplysninger, der indberettes i henhold til artikel 15 i direktiv 2000/60/EF, artikel 12 i direktiv 2009/147/EØF og artikel 18 i direktiv 2008/56/EF. På grundlag af EEA's EU-omspændende rapport aflægges Kommissionen hvert tredje år rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af forordningen.

i) 2027 og senere: Kommissionen foreslår på grundlag af resultatet af konsekvensanalysen en revision/ændring af forordningen for at medtage de nye mål.

Når der vedtages nye genopretningsmål, skal medlemsstaterne tage deres nationale genopretningsplaner op til revision og foretage de nødvendige tilpasninger.

j) 2033-2034: DG ENV vil med bistand fra EEA vurdere de ændrede nationale genopretningsplaner.

k) 2030-2050 (løbende): DG ENV vil med bistand fra JRC og EEA overvåge gennemførelsen af forordningen i EU-medlemsstaterne for at sikre, at de ønskede mål opfyldelse, og at alle EU-medlemsstater gennemfører EU-lovgivningen

l) Senest den 31. december 2035 foretager Kommissionen en vurdering af forordningens gennemførelse og indgiver en rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet _____

Det Europæiske Miljøagentur (EEA) vil yde bistand med følgende opgaver:

Før forordningens ikrafttræden (2022-2023):

På grundlag af fremskridtene i drøftelserne mellem de to lovgivere vil EEA indlede arbejdet med at:

- Udarbejde formater for og et informationssystem til de nationale genopretningsplaner (herunder planer for fjernelse af hindringer i vandløb)
- Udarbejde et format for og et informationssystem til løbende rapportering om de foranstaltninger, der er gennemført, de områder, der er genoprettet og genetableret, og om økosystemers og artsbestandenes tilstand
- Udvikle en fortolkningsvejledning for naturtyper i bilag II
- Hjælpe med at fastlægge en metode for overvågning, indikatorer og vurdering af en god tilstand for de økosystemer/levesteder/arter, for hvilke dette endnu ikke findes, som et grundlag for at fastsætte mål i andet trin (f.eks. visse økosystemer i regionerne i den yderste periferi) Denne opgave vil blive udført i samarbejde med JRC og GD ENV

Efter ikrafttrædelsen (forventet fra 2024):

- 2024-2026: Støtte til fastsættelsen af mål for områder, der skal genetableres: bistå medlemsstaterne med at skønne, hvilke områder der skal genetableres for at opnå en gunstig bevaringsstatus (forberedelsen kan starte allerede før ikrafttrædelsen)
- 2024-2050: Udtræk/behandling/kvalitetskontrol af data og forvaltning af elektroniske rapporteringssystemer/-krav. Dette omfatter offentliggørelse af og sikring af adgang til data (f.eks. interaktive kort, oversigter og rapporter).
- Fra 2024: Overvågning af bestemte mål, f.eks. via Copernicus, såsom mål for grønne områder i byerne og trækronedækning
- 2024-2050 (løbende): Offentliggørelse, visualisering og adgang til data (rapporter, oversigter og kort) med størst mulig brug af eksisterende informationssystemer (Biodiversity Information System for Europe, Knowledge Centre for Biodiversity Water Information System Europe, Forest Information System for Europe osv.)
- ~2026-2027 (første runde): støtte til vurdering af de nationale genopretningsplaner, som medlemsstaterne indgiver (sammen med Kommissionen og eksterne kontrahenter)
- Fra 2030 og derefter hvert tredje år: Vurdering af medlemsstaternes statusrapporter om de fremskridt, der er gjort på medlemsstatsniveau og på EU-niveau med at opfylde målene, på grundlag af de genopretningsforanstaltninger og tendenser i tilstanden, som medlemsstaterne indberetter som led i deres rapporteringsforpligtelser (ved brug af det format, der udarbejdes ifølge andet punkt i

denne tabel), samt resultaterne af tendensen i bevaringsstatussen for levesteder og arter baseret på de overvågningsdata, som medlemsstaterne indberetter i henhold til artikel 17 i naturtypedirektivet og artikel 12 i fugledirektivet, og de oplysninger, der indberettes i henhold til artikel 15 i direktiv 2000/60/EF, artikel 12 i direktiv 2009/147/EØF og artikel 18 i direktiv 2008/56/EF.

- 2024-2050: Helpdesk for medlemsstaterne: systematisk støtte til medlemsstaterne, når der er tale om mere tekniske spørgsmål vedrørende overvågning, rapportering, fastsættelse af mål og udarbejdelse af den nationale genopretningsplan.

I flere af ovennævnte gennemførelsestrin vil brugen af forskningsresultater (f.eks. fra IPBES og fra EU's rammeprogram for forskning og innovation) og anvendelsen af videnskabelige værktøjer (f.eks. modellering, scenarier og ekspertpanelrapporter) støtte og supplere EEA's, JRC's og DG ENV's arbejde.

1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående):

- Tab af biodiversitet og forringelse af økosystemer, bl.a. pres på økosystemer, er en stor og grænseoverskridende udfordring, der ikke kan håndteres effektivt på medlemsstatsniveau alene.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende):

- Der er behov for en koordineret indsats på EU-plan af det rette omfang for at opnå betydelige genopretningsresultater og nyde godt af synergier og effektivitetsgevinster. Genopretning af et økosystem (hvilket også støtter dets biodiversitet) har positive virkninger på andre tilstødende eller forbundne økosystemer og deres biodiversitet. Mange arter trives bedre i et net af økosystemer.

- En indsats på EU-niveau vil skabe lige vilkår og løse problemet med, at nogle "kører på frihjul", dvs. at visse medlemsstater, som ikke tager initiativ til at genoprette deres eget område, opnår urimelige kortsigtede fordele i forhold til de medlemsstater, som gør en indsats for at genoprette. Dette kan typisk ske i grænseområder.

- Ved at gøre en ambitiøs og koordineret indsats til fordel for biodiversitet og genopretning af økosystemer vil EU få den nødvendige troværdighed til at vise det gode eksempel i ord og handling på internationalt niveau.

1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

Bestræbelserne på at genoprette økosystemer har hidtil været utilstrækkelige. Der er påpeget tre fejlslagne politikker:

1. De frivillige mål har ikke været effektive. Det frivillige mål i EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020 om at genoprette mindst 15 % af de forringede økosystemer blev ikke opfyldt. Det blev ved evalueringen af denne strategi påpeget, at en af årsagerne til den manglende genopretning af økosystemer var, at der var tale om frivillige og ikke retligt bindende mål. Den efterfølgende mangel på engagement

og politisk prioritering af genopretningen var en vigtig hindring, som betød, at der ikke blev afsat de fornødne finansielle og andre ressourcer til genopretningen. På den anden side resulterede et andet mål i biodiversitetsstrategien frem til 2020 om invasive ikkehjemmehørende arter, som med vedtagelsen af en ny forordning blev gjort retligt bindende, i, at målet stort set blev opfyldt, og at der blev opnået fordele, som ikke ville være opstået, hvis der kun havde været tale om frivillige mål.

2. Mangler i gældende lovgivning. Evalueringen af biodiversitetsstrategien frem til 2020 og af nogle af de vigtigste retsakter har afsløret gennemførelsesproblemer, som afspejler, at der er tale om meget komplekse spørgsmål. Derudover er der stadig en række mangler, fordi visse aspekter af lovgivningen ikke er tilstrækkelig specifik (havstrategirammedirektivet), tidsbestemt (naturtypedirektivet) eller målbar (havstrategirammedirektivet) til at opfylde genopretningsmålene.

3. Mangel på en samlet tilgang. Økosystemerne behandles særskilt i forskellige retsakter, hvilket har resulteret i en række udfordringer i forbindelse med en koordineret gennemførelse. Fugledirektivet, naturtypedirektivet, vandrammedirektivet og havstrategirammedirektivet er generelt sammenhængende, men kvalitetskontrollen af fugledirektivet og naturtypedirektivet har ikke desto mindre fremhævet visse problemer med gennemførelsen, der hvor direktiverne griber ind i hinanden, f.eks. vandområder, hvis status afhænger af levestederne på de omgivende bredområder, og som derfor bør håndteres på en integreret måde, hvis særlige genopretningsmål, f.eks. for flodsletter, skal opfyldes.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Initiativet falder inden for rammerne af den europæiske grønne pagt, som er EU's strategi for bæredygtig vækst. Dette omfatter et mål om at sikre, at EU's biodiversitet er på vej mod genopretning senest i 2030 og, at alle EU's økosystemer er genoprettet senest i 2050. Det indeholder bindende mål om at genoprette forringede økosystemer, levesteder og arter til en god tilstand. Det følger også af og bidrager til opfyldelsen af ambitionerne i EU's biodiversitetsstrategi for 2030.

Initiativet falder ind under udgiftsområde 3 (Naturressourcer og miljø), afsnit 9 (Miljø og klimainsats) i den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027. Forordningen vil bidrage til at mobilisere midler med henblik på at opfylde ambitionen om at afsætte 7,5 % af de årlige udgifter under FFR til biodiversitetsmål i 2024 og 10 % af de årlige udgifter under FFR til biodiversitetsmål i 2026 og 2027 under hensyntagen til de eksisterende overlapninger mellem klima- og biodiversitetsmål.

Forslaget supplerer de andre foranstaltninger, der er skitseret i biodiversitetsstrategien for 2030, især foranstaltninger om: 1) et samarbejde med industrien og erhvervslivet om at styrke bæredygtig virksomhedsledelse 2) udarbejdelse af en EU-taksonomi for bæredygtig finansiering og en ny strategi for bæredygtig finansiering for at sikre biodiversitetsvenlige investeringer 3) styrkelse af det internationale samarbejde for at fremme vedtagelsen af lignende foranstaltninger (dette hører under kapitel 14 – Foranstaltninger udadtil – i FFR).

Biodiversitetsstrategien fastsætter et mål om at frigøre mindst 20 mia. EUR om året til udgifter til natur, herunder investeringsprioriteter for Natura 2000 og grøn infrastruktur, og at iværksætte et særligt initiativ under InvestEU vedrørende

naturkapital og cirkulær økonomi med henblik på at tilvejebringe mindst 10 mia. EUR i løbet af de næste ti år. Den nye strategi for bæredygtig finansiering fra juli 2021 støtter økonomiske aktiviteter, der bidrager til at reducere drivhusgasemissioner, og fastlægger en ramme for at sikre, at det finansielle system bidrager til at modvirke eksisterende og kommende risici for biodiversiteten og bedre afspejler, hvordan tab af biodiversitet påvirker virksomhedernes rentabilitet og langsigtede udsigter

I perioden 2021-2027 vil støtteudgifterne (til medlemsstaternes gennemførelse) blive dækket af Den Europæiske Garantifond for Landbruget, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, programmet for miljø- og klimainsatsen (Life), rammeprogrammet for forskning og innovation (Horisont Europa), Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond, partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, det europæiske rumprogram, Connecting Europe-faciliteten, Den Europæiske Socialfond Plus, InvestEU, EU-civilbeskyttelsesmekanismen og national finansiering fra EU-medlemsstater og privat finansiering.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Gennemførelsen af det nye forslag til forordning vil medføre nye opgaver og aktiviteter for Kommissionen. Dette vil kræve menneskelige ressourcer, støtte fra EEA, ressourcer til eksterne kontrahenter og en eller flere administrative ordninger med JRC.

I DG ENV vil der blive brug for fem yderligere fuldtidsbeskæftigede ("FTE") (4 AD + 1 AST) til at gennemføre forordningen.

Gennemførelsesopgaverne i punkt 1.5.1 vil øge GD ENV's arbejdsbyrde betydeligt, f.eks. med hensyn til:

- vurdering af de nationale genopretningsplaner og af medlemsstaternes yderligere rapportering (periodisk rapportering om overvågning og gennemførelse af genopretningsforanstaltninger)
- udarbejdelse af de forskellige komitologiretsakter og fremtidige ændringer heraf
- ledelse af det særlige nye udvalg, der oprettes i henhold til nærværende forordning (mindst 2 møder om året) samt af ekspertgruppemøderne
- udarbejdelse af diverse vejledninger og oplysningsmateriale, som er nødvendigt for at bistå medlemsstaterne med gennemførelsen af den nye forordning.

De ekstra planlægnings- og rapporteringsopgaver, som medlemsstaterne pålægges, samt de deraf følgende datastrømme vil kræve forberedelse, vurdering og opfølgning fra DG ENV's side. De gennemførelsesretsakter, der er planlagt i forordningen, samt de kommende ændringer af forordningen for at indføre nye genopretningsmål vil også medføre en betydelig arbejdsbyrde med hensyn til forberedelse og lovgivningsprocedurer. Hvad angår de dele af det (tekniske) arbejde, der vil blive udliciteret til kontrahenter eller til EEA/JRC, vil DG ENV få brug for ressourcer til at koordinere, styre og føre tilsyn med dette arbejde.

Den nye forordnings særlige politiske vægt og vidtrækkende anvendelsesområde, som berører kompetenceområder under flere andre af Kommissionens tjenestegrene, vil kræve et stort forberedelses- og analysearbejde for at styre flere interaktioner —

både på politisk og arbejdsmæssigt plan — med andre af Kommissionens tjenestegrene, EEA, Rådet og Europa-Parlamentet, interessenter og forvaltningsorganer i medlemsstaterne.

Alle de ovennævnte opgaver kræver en vedvarende stor politisk dømmekraft, politisk kendskab, analysefærdigheder, uafhængighed og modstandskraft gennem hele den langsigtede gennemførelse af forordningen, som snarere kræver fastansatte AD-tjenestemænd frem for ansatte på kortvarige kontrakter.

Outsourcing vil blive anvendt så vidt muligt, men dette kræver også tilsyn. Der er desuden centrale opgaver, som indebærer en høj grad af politisk følsomhed, og som skal udføres af Kommissionen.

JRC:

Der er forudset en eller flere administrative ordninger med JRC med henblik på at fastlægge en metode til at overvåge, udvælge indikatorer og vurdere, om de økosystemer, for hvilke dette endnu ikke findes, er i en god tilstand, og til at fastsætte nye mål og tilhørende referencescenarier i andet trin. Det anslåede budget til denne aktivitet er 350 000 EUR om året. Dette skøn bygger på tidligere administrative ordninger og/eller kontrakter med lignende karakteristika.

Tjenesteydelseskontrakter:

Flere gennemførelsesopgaver vil kræve ekstern konsulentbistand, f.eks.:

- vurderingen af de nationale genopretningsplaner (som medlemsstaterne skal indgive i starten af 2026¹¹⁵)
- udarbejdelsen af vejledning om genopretning til medlemsstaterne

Det anslåede budget til denne aktivitet er 600 000 EUR om året. I de første år vil der være fokus på at udarbejde vejledninger, mens der senere vil blive fokuseret på de nationale genopretningsplaner (2026). Dette skøn bygger på det budget, der er nødvendigt for en tilsvarende opgave i henhold til vandrammedirektivet, dvs. gennemgangen af vandområdeplanerne.

Til offentlige udbud (tjenesteydelseskontrakter) med henblik på en eller flere konsekvensanalyser af de nye mål (andet trin) er det anslåede budget over 3 år på 300 000 EUR om året

EEA:

EEA vil bistå Kommissionen i den forberedende fase (2022-2023), selv om der kun vil blive stillet yderligere ressourcer til rådighed fra 2023) samt under gennemførelsen af forordningen. Dette medfører en betydelig arbejdsbyrde i forbindelse med en række nye opgaver for EEA (se opgaverne i punkt 1.5.1). Det anslåede antal yderligere FTE'er, som EEA har brug for til disse opgaver, er 7 midlertidigt ansatte (MA) + 5 kontraktansatte (KA). Af disse vil 1 MA være på AST-niveau til at arbejde med assistentopgaver (støtte til den administrative og finansielle

¹¹⁵

Afhængigt af, hvornår forordningen træder i kraft, hvilket igen afhænger af vedtagelsesdatoen.

ledelse). Derudover vil EEA have brug for et yderligere budget primært til IT-infrastruktur på 1 433 000 EUR frem til 2027, økosystemekspertise (EUR 150 000 pr. år frem til 2027) og et driftsbudget på 3 406 000 EUR indtil 2027.

Dette skøn bygger på den kapacitet og ekspertise samt den IT-infrastruktur, der er nødvendig for at udføre disse opgaver. Se nærmere begrundelse nedenfor.

I EEA vil der være behov for følgende personaleprofiler:

1. Område	2. Yderligere stillinger	3. Budget	4. Opgaver	5. Tidsplan
Tematisk ekspertise, som dækker "økosystemmålene": Formålet med disse stillinger er at sikre indgående tematisk kendskab til alle de syv "økosystemtyper", som NRL vil indeholde mål for (bemærk, at nogle eksperter kan dække flere "økosystemtyper" og, at der for visse "økosystemtyper" vedkommende er brug for mere end en ekspert, f.eks. bestøvere). Disse eksperter vil yde støtte på tværs af en række af de 11 opgaver, der er anført i ovenstående tabel.	5 AD6 med enhver kombination af følgende ekspertise: - Genopretning af vådområder (herunder af tørvemoser, moser og vådområder langs kysten) - Genopretning af skovøkosystemer - Landbrugsøkosystemer og græsarealer, herunder heder og krat, og agerlandsfugle - Ferskvandsgenopretning: søer og alluviale levesteder, herunder hindringer i vandløb - Genopretning af marine økosystemer, herunder kystområder - Genopretning af byøkosystemer - Bestøvere	Et budget på 150 000 EUR om året til støtte i form af ekspertise på tværs af de økosystemer, som ikke vil være stærkt repræsenteret i de 6 ansættelser, eller som kræver en større indsats, f.eks. omfatter havet en lang række økosystemer, der er grupperet under ét, og skov- og landbrugsøkosystemer dækker 85 % af EU's landareal.	Der er brug for vigtig teknisk ekspertise i større økosystemer for at lede følgende opgaver, der er planlagt i henhold til forordningen om naturgenopretning: 1. Lede udformningen og gennemførelsen af formatet for de nationale genopretningsplaner for økosystemtyperne (hvis ressourcerne kan stilles til rådighed forud for gennemførelsen) 2. Støtte fastsættelsen af de mål, der er knyttet til de områder, der skal genetableres, for den pågældende økosystemtype 3. Lede udformningen af rapporteringsformatet 6. Støtte vurderingen af de nationale genopretningsplaner inden for centrale økosystemtyper 7. Lede vurderingen af medlemsstaternes statusrapporter 9. Støtte indførelsen af en metode for overvågning, indikatorer og vurdering af en god tilstand for centrale økosystemtyper. 10. Lede i forbindelse med vigtige svar i helpdesken for medlemsstaterne. Derudover vil disse stillinger bidrage til • Støtte til at forbedre kvaliteten af de data, der modtages som led i den rapportering der foretages i overensstemmelse med "naturdirektiverne", og som i øjeblikket mangler • Samarbejde og koordinere med JRC i deres opgave med at udarbejde metoder til at måle fremskridt hen imod genopretning Vigtig teknisk ekspertise, som er nødvendig for at yde støtte til	Fra 2023: opgave 1., 2., 3., 9. og 10. 2026-2027: opgave 6. Fra 2030: opgave 7

	1 i ansættelsesgruppe IV til teknisk støtte til genopretning		følgende opgaver, der er planlagt i henhold til forordningen om naturgenopretning: 7. Støtte til vurderingen af medlemsstaternes statusrapporter, navnlig om større centrale økosystemer 8. Støtte til overvågningen af mål for byområder 9. Indførelse af en metode for overvågning, indikatorer og vurdering af god tilstand 10. støtte HELPDESKEN til medlemsstaterne Herudover vil tematiske tekniske eksperter desuden yde: • Yderligere støtte til den tekniske ekspertise, der er brug for til overvågning på tværs af økosystemtyper • Kvalitetssikring/kvalitetskontrol af de indsamlede tekniske data	
	1 AST til at yde støtte til den administrative og finansielle ledelse.			
Dataanalyseekspertise (databaser, GIS, rapportering, analyse osv.) til støtte for rapportering osv.: Formålet med disse stillinger er at yde den dataanalysestøtte, der er nødvendig for at vurdere kvaliteten af fremskridtene med den nationale	1 i ansættelsesgruppe IV med henblik på datastøtte til rapportering, databaser og viewere, dataanalyser osv.	Startomkostninger til rapporteringsrammen 600 000 til videreudvikling af eksisterende IT-infrastruktur Vedligeholdelsesomkostninger pr. år 200 000 pr. år	Ledelse af opgaver i forbindelse med udformning af den offentlige datadeling i realtid. Dette vil også omfatte de planlagte opgaver som ovenfor: 4. Støtte til dataudtræk/håndtering/kvalitetskontrol. Dette omfatter informationssystemsupport og IT-omkostninger til kvalitetssikring/kvalitetskontrol. 5. Offentliggørelse og offentlig adgang til data (f.eks. interaktive kort, oversigter og rapporter). og vedligeholdelse af databaser 8. Teknisk støtte til overvågningen af mål for byområder 10. Indførelse og vedligeholdelse af helpdesken for medlemsstaterne	Forud for gennemførelsen 2022 Vedligeholdelse i henhold til forordningen om naturgenopretning

genopretningslovgivning og de nationale genopretningsplaner. Dette arbejdsområde vil omfatte rapportering (dataudtræk/databehandling/kvalitetskontrol), støtte til informationssystemer (f.eks. viewere, oversigter og interaktive kort) og støtte til dataanalyse, GIS inklusive. EEA's data- og informationstjenester (DIS) er i øjeblikket overbelastede, og yderligere tilstrækkelige IT-støtteressourcer vil være afgørende for, at EEA kan påtage sig disse nye opgaver.	2 statistiske eksperter i GIS i ansættelsesgruppe IV		Teknisk ekspert i forbindelse med • geografisk kortlægning af økosystemtyper til vurdering af områder, der genoprettes • Kortlægning af vandløbsopgørelser og overvågningsdata (statistik og interpolation)	
Overordnet koordinering og ledelse i forbindelse med rapportering, Einet og medlemsstaternes koordinering Formålet med denne stilling er at lede den overordnede koordinering af rapporteringsprocessen, hvor størstedelen af arbejdet vil blive udført af ovennævnte stilling.	1 AD7 til ledelse og koordinering af revisionen af de nationale genopretningsplaner, kapacitetsopbygning i medlemsstaterne i forbindelse med udarbejdelse, revision og gennemførelse af de nationale genopretningsplaner	Møder 200 000 pr. år Kommunikation	Denne centrale ekspert vil have en koordinatorfunktion, som skal hjælpe med at koordinere revisionen af de nationale genopretningsplaner, kapacitetsopbygningsaktiviteter i medlemsstaterne og gennemførelsen af de nationale genopretningsplaner. Det forventes også, at vedkommende vil arbejde med følgende opgaver: 5. Offentliggørelse og adgang til data (f.eks. interaktive kort, oversigter og rapporter). 6. Støtte i forbindelse med vurdering af de nationale genopretningsplaner 7. Støtte i forbindelse med vurderingen af medlemsstaternes statusrapporter 10. Koordinering af helpdesken til medlemsstaterne	Påbegyndelse af gennemførelsen
Subtotal	1 x AD 7 5 x AD 6	Tjenesteydelsesk ontrakt		

	1 x AST 4 x Ansættelsesgruppe IV	(økosystemekspertise): 150 000 EUR pr. år IT-omkostninger: 600 000 til det indledende arbejde + 200 000 pr. år til gennemførelse		
Yderligere støtte til bestøvere — overvågningsnet til bestøvere	1 i ansættelsesgruppe IV bestøvere/statistiske metoder		Knytte kontakter mellem og koordinere JRC's eksperter i bestøvere	
I ALT	1 x AD 7 5 x AD 6 1 x AST 5 x Ansættelsesgruppe IV			

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

- ☐ Begrænset varighed
 - ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
 - ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger
- ☒ Ubegrænset varighed
 - Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 01-01-2022 til 01-01-2024
 - derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)¹¹⁶

- ☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen
 - ☒ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
 - ☐ i forvaltningsorganerne
- ☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne
- ☒ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:
 - tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
 - ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
 - ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
 - ☒ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
 - ☐ offentligretlige organer
 - ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
 - ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
 - ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt
 - Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

¹¹⁶ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Initiativet indebærer offentlige udbud, administrative ordninger, øget bidrag til EEA og konsekvenser for COM HR. Der gælder standardregler for denne type udgifter.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Ikke relevant — jf. ovenfor

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Ikke relevant — jf. ovenfor

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Ikke relevant — jf. ovenfor

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Ikke relevant — jf. ovenfor

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer		fra EFTA-lande ¹¹⁸	fra kandidatlande ¹¹⁹	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
3	09 02 01 - Natur og biodiversitet	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
3	09 10 02 — Det Europæiske Miljøagentur (EEA)	OB	JA	JA	NEJ	NEJ
7	20 01 02 01 — Vederlag og godtgørelser	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 01 — Kontraktansatte	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om: Ikke relevant

¹¹⁷ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

¹¹⁸ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

¹¹⁹ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	3	Udgiftsområde 3: Naturressourcer og miljø
--	----------	--

GD: ENV			År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT
•Aktionsbevillinger									
09 02 01 — Natur og biodiversitet	Forpligtelser	(1a)	0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6,600
	Betalinger	(2a)	0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6,600
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)							
	Betalinger	(2b)							
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ¹²⁰									
Budgetpost		(3)							
Bevillinger I ALT til GD ENV	Forpligtelser	=1a+1b +3	0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6,600
	Betalinger	=2a+2b +3	0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6,600

¹²⁰ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Ovennævnte beløb vil være nødvendigt for at støtte forskellige gennemførelsesopgaver i forbindelse med de lovgivningsmæssige bestemmelser, der vil blive udført af GD ENV og JRC.

De aktiviteter, der sendes i udbud, omfatter en generel kontrakt om støtte til gennemførelsen af national genopretningslovgivning og kontrakter om støtte til en konsekvensanalyse med henblik på fastsættelsen af nye genopretningsmål.

Derudover er administrative ordninger med JRC blev inkluderet i denne kategori, især hvad angår fastlæggelse af en metode til overvågning, indikatorer og vurdering af god tilstand for genopretningsmål, for hvilke dette endnu ikke findes, samt forberedelse af og støtte til indførelse af overvågningssystemet for visse mål.

Alle omkostninger undtagen menneskelige ressourcer og administration		(i mio. EUR (tre decimaler))						
Opgaver	Ressourcer	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Generel støtte til gennemførelsen af national genopretningslovgivning (til vurdering af de nationale genopretningsplaner, udarbejdelse af vejledning til medlemsstaterne ...)	Tjenesteydelseskontrakt/Ekstern e eksperter	0,60 0	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	3,600
Indførelse af en metode for overvågning, indikatorer og vurdering af god tilstand Forberedelse af og støtte til overvågning af visse genopretningsmål	Administrative ordninger mellem ENV og JRC	0,35 0	0,350	0,350	0,350	0,350	0,350	2,100
Konsekvensanalyse af nye genopretningsmål	Kontrakt(er) om støtte til konsekvensanalyse				0,300	0,300	0,300	0,900
I ALT:		0,95 0	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6,600

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme			3	Naturressourcer og miljø					
EEA				2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Afsnit 1: Personaleudgifter	Forpligtelser	(1)		1,023	2,086	2,128	2,170	2,214	9,621
	Betalinger	(2)		1,023	2,086	2,128	2,170	2,214	9,621
Afsnit 2: Infrastruktur, administrationsudgifter	Forpligtelser	(1a)		0,275	0,281	0,287	0,292	0,298	1,433
	Betalinger	(2a)		0,275	0,281	0,287	0,292	0,298	1,433
Afsnit 3: Driftsudgifter	Forpligtelser	(3a)		1,004	0,587	0,596	0,605	0,614	3,406
	Betalinger	(3b)		1,004	0,587	0,596	0,605	0,614	3,406
Bevillinger I ALT til EEA	Forpligtelser	=1 + 1a + 3a		2,302	2,954	3,011	3,067	3,126	14,460
	Betalinger	=2 + 2a + 3b		2,302	2,954	3,011	3,067	3,126	14,460

Bemærkninger om EEA-udgifter:

Afsnit 1 Omkostningerne pr. FTE er beregnet:

- for midlertidigt ansatte (AD/AST) til gennemsnitlige personaleomkostninger på 157 000 EUR pr. år multipliceret med 1,342 (koefficient for leveomkostningerne i København)
- for kontraktansatte til gennemsnitlige personaleomkostninger på 85 000 EUR pr. år x 1,342.
- med en årlig inflation på 2 % fra 2024.
- i det første år (2023) er omkostningerne til personale kun beregnet for et halvt år ud fra den antagelse, at ikke alle medarbejdere vil blive ansat allerede i januar 2023.

Afsnit 2 Dette afsnit omfatter forsyningstjenester, leje og tjenester samt slutbrugernes IT- og kommunikationsbehov, f.eks. bærbare computere, softwarelicenser, telefoni og hosting. Omkostningerne er justeret med en inflation på 2 % pr. år.

Afsnit 3 omkostningerne omfatter:

- IT-omkostninger: til kvalitetssikring og kvalitetskontrol af data indsamlet fra medlemsstaterne (600 000 EUR til den indledende udvikling og opbygning af IT-systemet og 200 000 til årlig vedligeholdelse). EEA vil forsøge at benytte eksterne IT-eksperter (internt eller eksternt, således at der kan opnås yderligere effektivitetsgevinster). Det bør bemærkes, at disse udgifter er udover de IT-udgifter, der er omhandlet i afsnit 2, og som vedrører EEA's eksisterende databaser og IT-systemer.
- Årlig ajourføring af informationssystemer, specifikt rettet mod national genopretningslovgivning, til deres hosting og primært til præsentation af data og andre kommunikationsapplikationer (200 000 EUR).
- Kontrakter om støtte til økosystemekspertise (tjenesteydelseskontrakter og undersøgelser): 150 000 EUR pr. år.
- Udvikling og udarbejdelse af 9 indikatorer, plus 1 kompositindikator (60 sider): 15 000 EUR pr. år
- Kommunikationsaktiviteter: offentliggørelse af en hovedrapport om året (kun elektronisk): 15 000 EUR pr. år
- Eionet-møder 1 fysisk møde om året 20 000 EUR

Den krævede forhøjelse af EU's bidrag til EEA vil blive opvejet af en tilsvarende reduktion af bevillingsrammen for Life-programmet (budgetpost 09.0201 — Natur og biodiversitet).

i mio. EUR

			2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)							
	Betalinger	(5)							
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)							
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 3 (ENV + EEA) i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	0,950	3,252	3,904	4,261	4,317	4,376	21,060
	Betalinger	=5+ 6	0,950	3,252	3,904	4,261	4,317	4,376	21,060

• Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	(4)							
	Betalinger	(5)							
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle)		(6)							

aktionsrelaterede udgiftsområder)									
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-6 (ENV + EEA) i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6	0,950	3,252	3,904	4,261	4,317	4,376	21,060
	Betalinger	=5+ 6	0,950	3,252	3,904	4,261	4,317	4,376	21,060

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i bilaget til finansieringsoversigten (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

				År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I ALT
GD: ENV													
• Menneskelige ressourcer					0,785	0,85	0,785	0,785	0,785				3,925
• Andre administrationsudgifter ¹²¹					0,114	0,114	0,114	0,114	0,114				0,570
I ALT GD ENV		Bevillinger			0,899	0,899	0,899	0,899	0,899				4,495

Omkostningerne pr. FTE (AD/AST) beregnes til 157 000 EUR pr. år. De øvrige administrationsudgifter vedrører møder i udvalg og ekspertgrupper, missioner og andre omkostninger, der er forbundet med dette personale.

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)		0,899	0,899	0,899	0,899	0,899		4,495
--	---	--	-------	-------	-------	-------	-------	--	--------------

¹²¹ Administrationsbevillingerne vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som GD'et allerede har afsat til forvaltningen af aktionen, og/eller ved omfordeling, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,950	4,151	4,803	5,160	5,216	5,275	25,555
	Betalinger	0,950	4,151	4,803	5,160	5,216	5,275	25,555

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ↓			År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)										I ALT	
	RESULTATER																	
	Type 122	Gnsntl . om- kost- ninger	Antal	Om- kost- ninger	Antal	Om- kost- ninger	Antal	Om- kost- ninger	Antal	Om- kost- ninger	Antal	Om- kost- ninge r	Antal	Om- kost- ninger	Antal	Om- kost- ninger	Antal resulta ter i alt	Omkost- ninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ¹²³																		
- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		

¹²² Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierte studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

¹²³ Som beskrevet i punkt 1.4.2 "Specifikt/specifikke mål".

SPECIFIKT MÅL NR. 2																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		
I ALT																		

3.2.3. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for menneskelige ressourcer i EEA*

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

Personalebehov i EEA (i mio. EUR (tre decimaler))

	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Midlertidigt ansatte (AD)		0,632	1,289	1,315	1,342	1,368	5,947
Midlertidigt ansatte (AST)		0,105	0,215	0,219	0,224	0,228	0,991
Kontraktansatte		0,285	0,582	0,593	0,605	0,617	2,683
Udstationerede nationale eksperter							
I ALT		1,023	2,086	2,128	2,170	2,214	9,621

Omkostningerne pr. FTE er beregnet:

- for midlertidigt ansatte (AD/AST) til gennemsnitlige personaleomkostninger på 157 000 EUR pr. år multipliceret med 1,342 (koefficient for leveomkostningerne i København)
- for kontraktansatte til gennemsnitlige personaleomkostninger på 85 000 EUR pr. år x 1,342.
- i det første år (2023) er omkostningerne til personale kun beregnet for et halvt år ud fra den antagelse, at ikke alle medarbejdere vil blive ansat allerede i januar 2023.

Personalebehov i EEA (i FTE)

	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Midlertidigt ansatte (1 AD7 + 5 AD6)		6	6	6	6	6	
Midlertidigt ansatte (AST)		1	1	1	1	1	
Kontraktansatte (3 i ansættelsesgruppe IV og 1 i ansættelsesgruppe III)		5	5	5	5	5	
Udstationerede nationale eksperter							
I ALT		12	12	12	12	12	

i Kommissionen

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

			År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
		• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)									
20 01 02 01 (i Kommissionens hovedsæde og repræsentationskontorer)			65,0	65,0	65,0	65,0	65,0	65,0			
20 01 02 03 (i delegationerne)											
01 01 01 01 (indirekte forskning)											
01 01 01 11 (direkte forskning)											
		• Eksternt personale (i årsværk) FTE) ¹²⁴									
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)											
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)											
XX 01 xx yy zz ¹²⁵		- i hovedsædet									
		- i delegationerne									
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)											
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)											
I ALT			65,0	65,0	65,0	65,0	65,0	65,0			

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Der er i DG ENV behov for yderligere 4 AD-stillinger til den generelle gennemførelse af forordningen og til at sikre kontinuitet i forberedelsen og udarbejdelsen af afledt ret og til de dertilhørende godkendelsesprocedurer i overensstemmelse med de frister, der foreslås i forordningen. Der er behov for 1 AST for at støtte den generelle gennemførelse af forordningen.
Eksternt personale	Ikke relevant

¹²⁴ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

¹²⁵ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- ☒ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

De yderligere opgaver, som Kommissionen skal påtage sig, medfører et yderligere behov for ressourcer for så vidt angår størrelsen af Unionens bidrag og Det Europæiske Miljøagenturs stillinger i stillingsfortegnelsen. Disse vil blive finansieret via Life-programmet over budgetpost 09.0201 – Natur og biodiversitet.

Omkostningerne under budgetpost 09 02 01 dækkes af Life-programmet og planlægges under GD ENV's årlige forvaltningsplaner. De nødvendige menneskelige ressourcer skal fortrinsvis dækkes ved en yderligere tildeling i forbindelse med den årlige procedure for tildeling af menneskelige ressourcer.

- ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margin under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de beløb, der er tale om, og de instrumenter, der foreslås anvendt.

- ☐ kræver en revision af FFR

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og de beløb, der er tale om.

Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- ☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År n ¹²⁶	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

¹²⁶ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐
i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ¹²⁷						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

[...]

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

[...]

¹²⁷

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.